

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 780

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 noiembrie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
288. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2008 pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 76/2000 pentru acceptarea Rezoluției A.747 (18) referitoare la aplicarea măsurării tonajului tancurilor de balast separat la navele petroliere, adoptată la 4 noiembrie 1993 de Adunarea Organizației Maritime Internaționale	2	din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	8–9
1.118. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2008 pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 76/2000 pentru acceptarea Rezoluției A.747 (18) referitoare la aplicarea măsurării tonajului tancurilor de balast separat la navele petroliere, adoptată la 4 noiembrie 1993 de Adunarea Organizației Maritime Internaționale	2	ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
★			
298. — Lege privind reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau de rețele publice de comunicații, precum și pentru modificarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice	3–6	168. — Ordonanță de urgență pentru completarea art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2008 privind dotarea cu calculatoare tip desktop a unităților în care se desfășoară învățământ liceal și profesional de stat	10
1.128. — Decret pentru promulgarea Legii privind reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau de rețele publice de comunicații, precum și pentru modificarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice	6	1.374. — Hotărâre privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli rectificate pe anul 2008 ale Companiei Naționale „Transelectrica” — S.A. și Societății Comerciale „Hidroelectrica” — S.A., aflate sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor	11–17
★			
1.097. — Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maiștri militari și subofițeri din Ministerul Apărării	7	1.444. — Hotărâre privind trecerea unei părți de imobil, aflată în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia	18–19
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.064 din 14 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	7–8	1.446. — Hotărâre privind aprobarea Actului adițional nr. 11 la Contractul de explorare și împărțire a producției pentru perimetrele XIII Pelican și XV Midia, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Sterling Resources Ltd.	19
Decizia nr. 1.065 din 14 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 27		1.467. — Hotărâre privind acordarea unor măsuri de sprijin familiilor afectate de explozia care a avut loc în data de 15 noiembrie 2008 la Exploatarea Minieră Petrila, județul Hunedoara	20–22
		1.468. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 1/1 la Hotărârea Guvernului nr. 121/2008 pentru aprobarea subvențiilor pe produse și a subvențiilor privind protecția socială, acordate companiilor, societăților naționale și societăților comerciale din sectorul minier	22
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. LXXXI (81) din 10 decembrie 2007	23–24
		Decizia nr. LXXXII (82) din 10 decembrie 2007	24–25
		Decizia nr. LXXXIII (83) din 10 decembrie 2007	25–26
		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
		Hotărârea din 29 aprilie 2008 în Cauza Spînu împotriva României	27–32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2008 pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 76/2000 pentru acceptarea Rezoluției A.747 (18) referitoare la aplicarea măsurării tonajului tancurilor de balast separat la navele petroliere, adoptată la 4 noiembrie 1993 de Adunarea Organizației Maritime Internaționale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82 din 24 iunie 2008 pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 76/2000 pentru acceptarea Rezoluției A.747 (18) referitoare la aplicarea măsurării tonajului tancurilor de balast separat la navele petroliere, adoptată la 4 noiembrie 1993 de Adunarea Organizației Maritime Internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 26 iunie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 14 noiembrie 2008.
Nr. 288.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2008 pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 76/2000 pentru acceptarea Rezoluției A.747 (18) referitoare la aplicarea măsurării tonajului tancurilor de balast separat la navele petroliere, adoptată la 4 noiembrie 1993 de Adunarea Organizației Maritime Internaționale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2008 pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 76/2000 pentru acceptarea Rezoluției A.747 (18) referitoare la aplicarea măsurării tonajului tancurilor de balast separat la navele petroliere, adoptată la 4 noiembrie 1993 de Adunarea Organizației Maritime Internaționale, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 noiembrie 2008.
Nr. 1.118.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de servicii
de comunicații electronice destinate publicului sau de rețele publice de comunicații,
precum și pentru modificarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal
și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege stabilește obligația furnizorilor de servicii și rețele publice de comunicații electronice de a reține anumite date generate sau prelucrate în cadrul activității lor de furnizare a serviciilor de comunicații electronice, pentru punerea acestora la dispoziția autorităților competente în scopul utilizării în cadrul activităților de cercetare, de descoperire și de urmărire a infracțiunilor grave.

(2) Prezenta lege se aplică datelor de trafic și de localizare a persoanelor fizice și juridice, precum și datelor conexe necesare pentru identificarea abonatului sau a utilizatorului înregistrat.

(3) Prezenta lege nu se aplică în ceea ce privește conținutul comunicării sau informațiile consultate în timpul utilizării unei rețele de comunicații electronice.

(4) Punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *furnizor de servicii și rețele publice de comunicații electronice* — persoana care furnizează în scop comercial servicii și/sau rețele de comunicații electronice către utilizatori finali ori alți furnizori de rețele sau servicii de comunicații electronice pentru susținerea traficului acestora;

b) *date* — informațiile privind traficul, localizarea și alte date legate de acestea, necesare pentru identificarea unui abonat sau a unui utilizator;

c) *utilizator* — persoana fizică sau juridică ce folosește un serviciu de comunicații electronice destinat publicului în scopuri personale sau profesionale, fără a fi în mod necesar abonat al aceluși serviciu;

d) *abonat* — persoana fizică sau juridică ce a încheiat un contract cu un furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în vederea furnizării unor asemenea servicii;

e) *serviciu de telefonie* — apelul (voce, mesagerie vocală, teleconferință și transfer de date), serviciile suplimentare (redirecționarea convorbirii și transferul apelului) și serviciile de mesagerie și multimedia (servicii de mesagerie scurtă, servicii media îmbunătățite și servicii multimedia);

f) *infracțiune gravă* — infracțiunea care face parte dintre infracțiunile enumerate la art. 2 lit. b) din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate săvârșite sau nu de un grup infracțional organizat, dintre cele prevăzute în cap. IV din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, precum și dintre infracțiunile contra siguranței statului prevăzute în titlul I din partea specială a *Legii nr. 15/1968* — Codul penal al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

g) *identificatorul utilizatorului* — codul unic de identificare alocat unei persoane care se abonează sau se înregistrează la un serviciu de acces la internet ori la un serviciu de comunicații prin internet;

h) *identificatorul celulei* — codul de identificare a celulei în care se inițiază sau se finalizează un apel de telefonie mobilă;

i) *apel nereușit* — comunicarea în cadrul căreia apelul telefonic a fost conectat, dar nu a primit răspuns sau a făcut obiectul unei intervenții din partea administratorului rețelei;

j) *apel neconectat* — apelul inițiat de la un terminal telefonic sau echipament cu acces la un serviciu de telefonie, dar care nu s-a finalizat tehnic, în sensul stabilirii unei conexiuni între apelant și apelat.

(2) În tot cuprinsul prezentei legi sunt, de asemenea, aplicabile definițiile prevăzute la art. 3 din Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 din Legea nr. 506/2004, cu completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Reținerea datelor

Art. 3. — (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a asigura, pe cheltuială proprie, crearea și administrarea unei baze de date în format electronic, în vederea reținerii următoarelor categorii de date, în măsura în care sunt generate sau prelucrate de aceștia:

a) date necesare pentru urmărirea și identificarea sursei unei comunicări;

b) date necesare pentru identificarea destinației unei comunicări;

c) date necesare pentru a determina data, ora și durata comunicării;

d) date necesare pentru identificarea tipului de comunicare;

e) date necesare pentru identificarea echipamentului de comunicație al utilizatorului sau a dispozitivelor ce servesc utilizatorului drept echipament;

f) date necesare pentru identificarea locației echipamentului de comunicații mobile.

(2) Datele se rețin timp de 6 luni de la momentul efectuării comunicării.

(3) Cheltuielile legate de crearea și administrarea bazei de date sunt deductibile fiscal.

Art. 4. — Datele necesare pentru urmărirea și identificarea sursei unei comunicări cuprind:

a) în cazul rețelelor de telefonie fixă și mobilă: numărul de telefon apelant, precum și numele și adresa abonatului sau ale utilizatorului înregistrat;

b) în cazul serviciilor de acces la internet, poștă electronică și telefonie prin internet: identificatorul/identificatorii alocat/alocați utilizatorilor; identificatorul de utilizator și numărul de telefon alocate pentru efectuarea oricărei comunicări prin rețeaua publică de telefonie; numele și adresa abonatului sau ale utilizatorului înregistrat, căruia i s-a alocat o adresă Internet Protocol (IP), un identificator de utilizator sau un număr de telefon, la momentul comunicării.

Art. 5. — Datele necesare pentru identificarea destinației unei comunicări cuprind:

a) în cazul rețelelor de telefonie fixă și mobilă: numărul format/apelat/numerele formate/apelate și, în cazurile care includ servicii suplimentare precum redirectionarea sau transferul apelului, numărul/numerele către care este dirijat apelul; numele și adresa/adresele abonatului/abonaților ori ale utilizatorului/utilizatorilor înregistrat/înregistrați;

b) în cazul serviciilor de poștă electronică și telefonie prin internet: identificatorul utilizatorului sau numărul de telefon al destinatarului/destinatariilor unui apel telefonic prin internet; numele și adresa/adresele abonatului/abonaților sau ale utilizatorului/utilizatorilor înregistrat/înregistrați și identificatorul utilizatorului destinat al comunicării.

Art. 6. — Datele necesare pentru a determina data, ora și durata comunicării cuprind:

a) în cazul rețelelor de telefonie fixă și mobilă: data și ora inițierii și încheierii unei comunicări;

b) în cazul serviciilor de acces la internet, poștă electronică și telefonie prin internet: data și ora conectării la și ale deconectării de la serviciul de acces la internet, adresa IP alocată dinamic sau static unei comunicări de furnizorul de servicii de acces la internet, precum și identificatorul abonatului sau al utilizatorului înregistrat; data și ora conectării la și ale deconectării de la serviciul de poștă electronică sau de telefonie prin internet.

Art. 7. — Datele necesare pentru identificarea tipului de comunicare cuprind:

a) în cazul rețelelor de telefonie fixă și mobilă: informații privind serviciul de telefonie utilizat;

b) în cazul comunicărilor prin serviciul de poștă electronică și de telefonie prin internet: informații privind serviciul de acces la internet utilizat.

Art. 8. — Datele necesare pentru identificarea echipamentului de comunicație al utilizatorului sau a dispozitivelor ce servesc utilizatorului drept echipament cuprind:

a) în cazul rețelelor de telefonie fixă: numărul de telefon apelant și numărul de telefon apelat;

b) în cazul rețelelor de telefonie mobilă: numărul de telefon al apelantului și numărul de telefon apelat; identitatea internațională de abonat mobil (IMSI) a apelantului; identitatea internațională a echipamentului mobil (IMEI) a apelantului; identitatea IMSI a apelatului; identitatea IMEI a apelatului; în cazul serviciilor anonime preplătite: data și ora activării inițiale a

serviciului, precum și identificatorul celulei din care a fost activat serviciul;

c) în cazul serviciilor de acces la internet, poștă electronică și telefonie prin internet: numărul de telefon al apelantului în cazul accesului prin dial-up; linia DSL sau alt punct terminal al celui care inițiază comunicarea.

Art. 9. — Datele necesare pentru identificarea locației echipamentului de comunicații mobile cuprind:

a) identificatorul celulei la începutul comunicării;

b) datele care permit stabilirea localizării geografice a celulelor, prin referire la identificatorul acestora, pe durata în care datele comunicării sunt reținute.

Art. 10. — (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, aflați sub jurisdicție română, au obligația reținerii datelor referitoare la un apel nereușit numai atunci când aceste date sunt generate sau prelucrate și stocate, în cazul serviciului de telefonie, ori înregistrate, în cazul serviciului de acces la internet, în cadrul activității de furnizare a serviciilor respective.

(2) Furnizorii nu au obligația reținerii datelor prevăzute la art. 3 alin. (1) în cazul apelurilor neconectate.

Art. 11. — (1) În aplicarea prevederilor prezentei legi sunt interzise interceptarea și reținerea conținutului comunicării sau a informațiilor consultate în timpul utilizării unei rețele de comunicații electronice.

(2) Furnizorii de rețele publice de comunicații și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a reține numai acele categorii de date enumerate la art. 3 alin. (1), care sunt accesibile ca urmare a desfășurării activităților proprii, în condițiile legii.

(3) La sfârșitul perioadei de reținere, toate datele reținute în temeiul prezentei legi, cu excepția datelor puse la dispoziția autorităților competente, potrivit legii, și care au fost păstrate de către acestea, trebuie să fie distruse prin proceduri automatizate, ireversibil.

Art. 12. — Activitatea de reținere a datelor se realizează cu respectarea următoarelor principii:

a) datele reținute trebuie să fie de aceeași calitate și supuse aceluiași grad de securitate și protecție cu cele utilizate la nivelul rețelelor furnizorilor de comunicații electronice;

b) datele reținute trebuie supuse unor măsuri tehnice și organizatorice corespunzătoare, în vederea protejării datelor împotriva distrugerilor accidentale sau ilicite, alterării ori pierderii accidentale, stocării, prelucrării, accesării sau dezvăluirii neautorizate ori ilicite;

c) datele reținute trebuie supuse unor măsuri tehnice și organizatorice corespunzătoare, în vederea asigurării faptului că numai personalul autorizat în acest sens are acces la aceste date.

Art. 13. — (1) În situația în care datele prevăzute la art. 4—7 pot fi reținute de mai mulți furnizori de servicii și rețele publice de comunicații electronice, activitatea de reținere a datelor se face doar la unul dintre furnizori.

(2) Activitatea de reținere a datelor prevăzute la art. 4—7 poate fi desfășurată, acolo unde este tehnic posibil și în urma unei înțelegeri contractuale, de un terț, în numele unui furnizor de servicii și rețele publice de comunicații electronice, cu respectarea prevederilor art. 19 și 20 din Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 506/2004, cu completările ulterioare.

(3) Obligația de reținere a datelor prevăzute la art. 4—7 se aplică furnizorilor de servicii și rețele publice de comunicații

electronice care alocă numerotație, în cazul serviciilor de telefonie fixă și mobilă, respectiv adrese de IP, în cazul serviciilor de date.

Art. 14. — (1) Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Ministerul Public, Serviciul Român de Informații și Serviciul de Informații Externe, denumite în continuare *autorități competente*, au obligația de a colecta și de a transmite semestrial Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației următoarele date statistice, în vederea urmăririi și controlului aplicării prevederilor cuprinse în prezenta lege:

a) numărul cazurilor în care informațiile au fost furnizate autorităților competente, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

b) perioada de timp scursă între data la care datele au fost reținute și data la care autoritatea competentă a solicitat transmiterea acestor date;

c) numărul de cazuri în care solicitările de date nu au putut fi îndeplinite.

(2) Termenele până la care trebuie transmise datele statistice se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației centralizează datele statistice primite de la autoritățile competente și transmite anual Comisiei Europene statisticile elaborate în baza acestora. Statisticile nu vor conține date cu caracter personal.

CAPITOLUL III

Procedura solicitării datelor reținute

Art. 15. — Furnizorii de rețele publice de comunicații și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația ca, la solicitarea autorităților competente, în baza autorizației emise potrivit dispozițiilor art. 16, să transmită acestora de îndată datele reținute potrivit prezentei legi, cu excepția cazurilor de forță majoră.

Art. 16. — (1) Solicitarea transmiterii de date reținute potrivit prezentei legi se realizează numai după ce a fost începută urmărirea penală, cu autorizarea motivată a președintelui instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia, în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală ori a judecătorului desemnat de acesta, la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, potrivit legii, dacă sunt date ori indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni grave.

(2) În caz de urgență, când întârzierea obținerii autorizării prevăzute la alin. (1) ar aduce grave prejudicii activității de urmărire penală ori îndeplinirii obligațiilor asumate de România prin documente juridice de cooperare internațională sau ca stat membru al Uniunii Europene, procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală sau căruia i-ar reveni această competență poate să autorizeze, prin ordonanță motivată, solicitarea transmiterii de date reținute, potrivit prezentei legi. În termen de 48 de ore de la emiterea autorizării, procurorul prezintă instanței de judecată competente, potrivit alin. (1), motivele care au stat la baza emiterii autorizării. Instanța de judecată se pronunță cu privire la legalitatea și temeinicia ordonanței prin care s-a autorizat solicitarea transmiterii de date reținute, în cel mult 48 de ore.

(3) Autorizația de solicitare a datelor reținute trebuie să cuprindă:

a) denumirea instanței/parchetului;

b) data, ora și locul emiterii;

c) numele și prenumele judecătorului/procurorului;

d) durata de valabilitate a autorizației;

e) denumirea și sediul social ale persoanei juridice care urmează să pună la dispoziție datele reținute;

f) indicarea persoanei cu privire la care se va face verificarea datelor reținute sau indicarea codului de identificare a abonatului ori a utilizatorului înregistrat pentru serviciile de internet sau a numărului de telefon al abonatului ori al utilizatorului înregistrat pentru serviciile de telefonie fixă sau mobilă;

g) temeiurile concrete care determină autorizarea de solicitare a datelor reținute;

h) perioada de timp pentru care datele reținute urmează a fi furnizate;

i) semnătura judecătorului/procurorului.

(4) Lipsa oricăreia dintre mențiunile prevăzute la alin. (3) se sancționează cu nulitatea absolută a autorizației.

(5) Durata de valabilitate a autorizației nu poate depăși 15 zile.

(6) Datele reținute care nu privesc fapta ce formează obiectul cercetării se arhivează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității, și pot fi transmise judecătorului sau completului investit cu soluționarea cauzei, la solicitarea acestuia. La soluționarea definitivă a cauzei, acestea vor fi șterse sau, după caz, distruse de către procuror, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.

(7) Dacă în cauză s-a dispus soluția de netrimitere în judecată, datele reținute se arhivează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității, și se păstrează până la împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale pentru fapta ce a format obiectul cauzei, iar când se distrug, se încheie un proces-verbal în acest sens.

(8) Dacă în cauză instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal, rămasă definitivă, datele reținute se arhivează odată cu dosarul cauzei la sediul instanței, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității.

CAPITOLUL IV

Autoritatea de supraveghere

Art. 17. — Autoritatea competentă să monitorizeze aplicarea prevederilor prezentei legi este Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, denumită în continuare *A.N.S.P.D.C.P.*

CAPITOLUL V

Regimul sancționator

Art. 18. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 3 alin. (2);

b) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 11 alin. (2) și (3);

c) neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 12.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează, prin derogare de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 2.500 lei la 500.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunilor se efectuează de către personalul de

control împuternicit în acest scop al A.N.S.P.D.C.P., în conformitate cu prevederile art. 35 din Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 19. — (1) Orice accesare intenționată sau transfer al datelor păstrate în conformitate cu prezenta lege, fără autorizare, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.

(2) Împiedicarea cu intenție a punerii la dispoziția autorităților competente a datelor reținute ca urmare a aplicării prezentei legi constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an.

(3) Tentativa la infracțiunea prevăzută la alin. (1) se pedepsește.

CAPITOLUL VI Dispoziții finale

Art. 20. — În scopul prevenirii și contracarării amenințărilor la adresa securității naționale, organele de stat cu atribuții în acest domeniu pot avea acces, în condițiile stabilite prin actele normative ce reglementează activitatea de realizare a securității naționale, la datele reținute de furnizorii de servicii și rețele publice de comunicații electronice.

Art. 21. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.101 din 25 noiembrie 2004, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatele (1) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Datele de trafic referitoare la abonați și utilizatori înregistrați, prelucrate și reținute de furnizorul unei rețele publice de comunicații electronice sau de furnizorul unui

serviciu de comunicații electronice destinat publicului, trebuie să fie șterse sau transformate în date anonime atunci când nu mai sunt necesare la transmiterea unei comunicări, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2), (3), (5) și (5¹).

.....
(6) Prevederile alin. (1)—(3) și (5) nu aduc atingere posibilității autorităților competente de a avea acces la datele de trafic, în condițiile legii.”

2. La articolul 8, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere posibilității autorităților competente de a avea acces la datele păstrate de furnizorii de rețele publice de comunicații și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în condițiile legii.”

Art. 22. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va elabora normele metodologice de aplicare a acesteia, pe care le va supune spre aprobare Guvernului.

Art. 23. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Dispozițiile referitoare la reținerea datelor de trafic și localizare corespunzătoare serviciilor de acces la internet, poștă electronică și telefonie prin internet se vor aplica începând cu data de 15 martie 2009.

★

Prezenta lege transpune Directiva 2006/24/CE privind reținerea datelor generate sau prelucrate de către furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice destinate publicului și de modificare a Directivei 2002/58/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L105 din 13 aprilie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
ILIE SÂRBU

București, 18 noiembrie 2008.
Nr. 298.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau de rețele publice de comunicații, precum și pentru modificarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau de rețele publice de comunicații, precum și pentru modificarea Legii nr. 506/2004

privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 17 noiembrie 2008.
Nr. 1.128.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari și subofițeri din Ministerul Apărării

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 4 și ale art. 11 pct. IX.4 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile ministrului apărării,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniul apărării și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniul apărării și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor

și în pregătirea profesională, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate în domeniul apărării și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 noiembrie 2008.
Nr. 1.097.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.064**

din 14 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul

Justiției în Dosarul nr. 8.263/99/2007 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.263/99/2007, **Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor**

formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze cu obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și art. 61, în măsura în care permit instanțelor de judecată să cenzureze soluția aleasă de legiuitor în stabilirea retribuției unor categorii profesionale și să stabilească alte drepturi salariale decât cele prevăzute de lege, instituindu-se astfel, pe cale judiciară, sisteme de salarizare paralele cu cele prevăzute prin actele normative. Se încalcă astfel rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării și principiul separației puterilor în stat.

Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 8.263/99/2007 al Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.065

din 14 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 820 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

Așa fiind, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, prezenta excepție de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 3.168/107/2007 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției a depus la dosar concluzii scrise.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.168/107/2007, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, excepție ridicată de Ministerul Justiției în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și art. 61, în măsura în care permit instanțelor de judecată să cenzureze soluția aleasă de legiuitor în stabilirea retribuției unor categorii profesionale și să stabilească alte drepturi salariale decât cele prevăzute de lege, instituindu-se astfel, pe cale judiciară, sisteme de salarizare paralele cu cele prevăzute prin actele normative. Se încalcă astfel rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării și principiul separației puterilor în stat.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 3.168/107/2007 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 820 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

Așa fiind, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, prezenta excepție de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

**pentru completarea art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2008
privind dotarea cu calculatoare tip desktop a unităților în care se desfășoară învățământ liceal
și profesional de stat**

Potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2008 privind dotarea cu calculatoare tip desktop a unităților în care se desfășoară învățământ liceal și profesional de stat, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului a demarat procedurile de achiziție publică de produse — calculatoare tip desktop, conform prevederilor legale în vigoare, dar, ca urmare a numărului mare de contestații, încheierea Raportului procedurii de achiziție a fost posibilă numai în data de 13 noiembrie 2008.

Știind că elevii din clasele a IX-a și a X-a din anul școlar 2008—2009 trebuie să beneficieze de calculatoare tip desktop, cunoscând că sumele necesare derulării contractului sunt cuprinse în bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului pentru anul 2008, iar derularea contractului și în anul 2009 presupune asigurarea surselor de finanțare și în anul 2009,

Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului neavând în acest moment bugetul aprobat pentru anul 2009, având în vedere că perioada rămasă până la sfârșitul anului 2008 nu permite derularea integrală, în anul 2008, a contractului de achiziție publică de calculatoare tip desktop pentru dotarea unităților în care se desfășoară învățământ liceal și profesional de stat ce urmează să fie încheiat ca urmare a finalizării procedurii de licitație publică, fiind necesară trecerea în anul bugetar 2009,

având în vedere prevederile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — La articolul 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2008 privind dotarea cu calculatoare tip desktop a unităților în care se desfășoară învățământ liceal și profesional de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 27 iunie 2008, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Se autorizează Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului să încheie în anul 2008 și să deruleze în anii 2008 și

2009 contractul de achiziție publică de calculatoare tip desktop pentru dotarea unităților în care se desfășoară învățământ liceal și profesional de stat.

(4) Sumele necesare achiziționării de calculatoare tip desktop în anul 2009, în baza contractului de achiziție publică de produse încheiat în anul 2008, se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului pentru anul 2009, capitolul 65.01 «Învățământ».”

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării și tineretului,

Anton Anton

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Eugen Teodorovici,

secretar de stat

București, 19 noiembrie 2008.

Nr. 168.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli rectificate
pe anul 2008 ale Companiei Naționale „Transelectrica” — S.A.
și Societății Comerciale „Hidroelectrica” — S.A.,
aflate sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor**

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare, și ale Legii bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetele de venituri și cheltuieli rectificate pe anul 2008 ale Companiei Naționale „Transelectrica” — S.A. și Societății Comerciale „Hidroelectrica” — S.A., aflate sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în anexe se aprobă de Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetele de venituri și cheltuieli ale Companiei Naționale „Transelectrica” — S.A. și Societății Comerciale „Hidroelectrica” — S.A. reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate, cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor aprobate, operatorii economici pot efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor, cu încadrare în indicatorii de eficiență aprobați.

(3) Cheltuielile cu salariile brute se vor efectua numai cu respectarea corelației dintre creșterea câștigului mediu lunar brut și cea a productivității muncii, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

Ministrul muncii, familiei și egalității de

șanse,

Mariana Câmpeanu

București, 28 octombrie 2008.

Nr. 1.374.

Ministerul Economiei și Finanțelor
Compania Națională „Transelectrica” — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT PE ANUL 2008
al Companiei Naționale „Transelectrica” — S.A.**

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificat 2008
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.02 + rd.10 + rd.15)	1	3.005.945
	1.	Venituri din exploatare-total, din care:	2	2.976.649
		a) producția vândută	3	2.936.049
		b) venituri din vânzarea mărfurilor	4	
		c) venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
		- subvenții, cf.preved.legale in vigoare	6	
		- transferuri, cf.preved.legale în vigoare	7	
		d) producția imobilizată	8	
		e)alte venituri din exploatare	9	40.600
	2.	Venituri financiare-total, din care:	10	29.296
		a)venituri din interese de participare	11	2.837
		b) venituri din alte investiții financiare și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
		c) venituri din dobânzi	13	18.000
		d)alte venituri financiare	14	8.459
	3.	Venituri extraordinare	15	
II.		CHELTUIELI TOTALE (rd.17 + rd.46 + rd.49)	16	2.885.945
	1.	Cheltuieli de exploatare-total, din care:	17	2.828.524
		a)cheltuieli materiale	18	2.138.630
		b)alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	2.300
		c)cheltuieli privind mărfurile	20	
		d)cheltuieli cu personalul, din care:	21	144.501
		-salarii	22	104.010
		- contracte de mandat/contracte de performanță	23	405
		-cheltuieli cu asigurările și protecția socială, din care:	24	29.764
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale	25	22.174
		- cheltuieli privind contribuția de asigurări pt. șomaj	26	1.377
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	27	6.213
		-alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	10.322
		- cheltuieli sociale prevăzute de art.21, alin.3, lit.c) din legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, din care:	29	2.070
		- tichete de creșă(cf.art.3 din Legea nr.193/2006)	30	
		- tichete cadou (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	31	500
		-fonduri speciale aferente fondului de salarii	32	550

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificat 2008
0	1	2	3	4
		- tichete de masă	33	4.254
		e)ajustări de valori privind imobilizările corporale și necorporale	34	247.000
		f)alte cheltuieli de exploatare, din care:	35	296.093
		- cheltuieli privind prestațiile externe, din care:	36	295.198
		- <i>cheltuieli de protocol, din care:</i>	37	500
		- tichete cadou pentru cheltuieli de protocol (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	38	
		- <i>cheltuieli de reclamă și publicitate</i>	39	715
		- tichete cadou pentru cheltuieli de reclamă și publicitate (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	40	
		- tichete cadou pentru cheltuieli pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	41	
		- <i>cheltuieli cu sponsorizarea</i>	42	250
		-alte cheltuieli, din care:	43	895
		- <i>taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale</i>	44	
		- <i>redevența din concesionarea bunurilor publice</i>	45	895
	2.	Cheltuieli financiare-total, din care:	46	57.421
		-cheltuieli privind dobânzile	47	55.161
		-alte cheltuieli financiare	48	2.260
	3.	Cheltuieli extraordinare	49	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	50	120.000
VI.		IMPOZIT PE PROFIT	51	18.240
VII.		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	52	101.760
	1.	Rezerve legale	53	6.000
	2.	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	
	3.	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	55	
	4.	Constituirea surselor proprii de finanțare pt. Proiecte cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pt.constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	56	
	5.	Alte repartizări prevăzute de lege	57	
	6.	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul agentului economic în exercițiului financiar de referință	58	9.576
	7.	<i>Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat</i>	59	47.880
	8.	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	60	38.304

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunere rectificat 2008
0	1			
VIII.		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	61	567.642
	1.	Surse proprii*)	62	451.210
	2.	Alocații de la buget	63	
	3.	Credite bancare	64	108.432
		- interne	65	
		- externe	66	108.432
	4.	Alte surse	67	8.000
IX.		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	68	456.638
	1.	Cheltuieli aferente Investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	69	330.646
	2.	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	70	125.992
		- interne	71	5.000
		- externe	72	120.992
X.		REZERVE, din care:	73	6.000
	1.	Rezerve legale	74	6.000
	2.	Rezerve statutare	75	
	3.	Alte rezerve	76	
XI.		DATE DE FUNDAMENTARE	77	
	1.	Venituri totale	78	3.005.945
	2.	Cheltuieli aferente veniturilor totale	79	2.885.945
	3.	Număr prognozat de personal la finele anului	80	2.210
	4.	Număr mediu de salariați total	81	2.210
	5.	Fond de salarii, din care:	82	104.010
		a) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă cu durată nelimitată de timp	83	103.510
		b) alte cheltuieli cu personalul	84	500
	6.	Câștigul mediu lunar pe salariat(lei/pers.)	85	3.903
	7.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/pers.)(rd.78/rd.81) - in prețuri curente	86	1.360
	8.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (lei/pers.)(rd.78/rd.81) - in prețuri comparabile	87	
	9.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/pers.) pentru activitatea din servicii de sistem	88	481
	10.	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/ venituri totalex1000) (rd.77/rd.76)	89	960
	11	Plăți restante - total	90	1.144
		- prețuri curente	91	1.144
		- prețuri comparabile(rd.91x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	92	
	12	Creanțe restante - total	93	95.133
		- prețuri curente	94	95.133
		- prețuri comparabile(rd.94x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	95	

*) inclusiv venituri rezultate din listare BVB, sume care vor fi utilizate pt. obiective de investiții în anul 2008

Ministerul Economiei și Finanțelor
Societatea Comercială „Hidroelectrică” — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT PE ANUL 2008
al Societății Comerciale „Hidroelectrică” — S.A.**

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC rectificat 2008
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.02 + rd.10 + rd.15)	1	2.267.759
	1.	Venituri din exploatare-total, din care:	2	2.256.162
		a) producția vandută	3	2.209.742
		b) venituri din vânzarea marfurilor	4	
		c) venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri, din care:	5	
		- <i>subvenții</i> , cf.preved.legale în vigoare	6	
		- <i>transferuri</i> , cf.preved.legale în vigoare	7	
		d) producția imobilizată	8	
		e)alte venituri din exploatare, din care:	9	46.420
		-venituri din subvenții de exploatare aferente altor venituri	9a	
		-alte venituri din exploatare	9b	46.420
	2.	Venituri financiare-total, din care:	10	11.597
		a)venituri din interese de participare	11	
		b) venituri din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
		c) venituri din dobânzi	13	
		d)alte venituri financiare	14	11.597
	3.	Venituri extraordinare	15	
II.		CHELTUIELI TOTALE (rd.17 + rd. 46 + rd.49)	16	2.207.759
	1.	Cheltuieli de exploatare-total, din care:	17	2.123.266
		a)cheltuieli materiale	18	21.452
		b)alte cheltuieli externe(cu energie și apă)	19	378.237
		c) cheltuieli privind marfurile	20	
		d)cheltuieli cu personalul, din care:	21	488.592
		-salarii	22	290.678
		- contracte de mandat/contracte de performanță	23	646
		-cheltuieli cu asigurarile și protecția socială, din care:	24	107.922
		- <i>cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale</i>	25	75.189
		- <i>cheltuieli privind contribuția de asigurari pt. șomaj</i>	26	6.954
		- <i>cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate</i>	27	25.779
		-alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	89.346
		- sume aferente influenței din litigii, drepturi de personal	28a	77.700
		- <i>cheltuieli sociale prevăzute la art.21, al(3), lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:</i>	29	1.506

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC rectificat 2008
0	1	2	3	4
		- tichete de creșă (cf.art.3 din Legea nr.193/2006)	30	
		- tichete cadou pentru cheltuieli sociale (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	31	830
		- fonduri speciale aferente fondului de salarii	32	676
		- tichete de masă	33	9.464
		e)ajustarea valorii imobilizarilor corporale și necorporale	34	656.382
		g)alte cheltuieli de exploatare, din care:	35	578.603
		- cheltuieli cu prestațiile din afara societății, din care:	36	511.426
		-cheltuieli de protocol, din care:	37	1.200
		- tichete cadou pentru cheltuieli de protocol (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	38	
		-cheltuieli de reclamă și publicitate, din care:	39	430
		- tichete cadou pentru cheltuieli de reclama si publicitate (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	40	
		- tichete cadou pentru cheltuieli pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	41	
		-cheltuieli cu sponsorizarea	42	1.920
		-alte cheltuieli, din care:	43	67.177
		-taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	44	
		-redevența din concesionarea bunurilor publice	45	
	2.	Cheltuieli financiare-total, din care:	46	84.493
		-cheltuieli privind dobânzile	47	54.635
		-alte cheltuieli financiare	48	29.858
	3.	Cheltuieli extraordinare	49	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	50	60.000
IV		IMPOZIT PE PROFIT	51	9.600
V		PROFITUL CONTABIL RAMAS DUPA DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	52	50.400
	1.	Rezerve legale	53	
	2.	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	
	3.	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevazute de lege	55	
	4.	Constituirea surselor proprii de finanțare pt. Proiecte cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pt.constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	56	
	5.	Alte repartizari prevazute de lege	57	10.000
	6.	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul agentului economic în exercițiul financiar de referință	58	
	7.	Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat	59	25.200

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC rectificat 2008
0	1	2	3	4
	8.	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevazute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursa proprie de finanțare	60	15.200
VI.		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	61	1.150.000
	1.	Surse proprii	62	800.000
	2.	Alocații de la buget	63	
	3.	Credite bancare	64	350.000
		- interne	65	
		- externe	66	350.000
	4.	Alte surse	67	
VII.		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	68	1.150.000
	1.	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	69	1.090.000
	2.	Rambursări rate aferente creditelor pentru investiții	70	60.000
		- interne	71	
		- externe	72	60.000
VIII.		REZERVE, din care:	73	1.500
	1.	Rezerve legale	74	1.500
	2.	Rezerve statutare	75	
	3.	Alte rezerve	76	
IX.		DATE DE FUNDAMENTARE	77	
	1.	Venituri totale	78	2.267.759
	2.	Cheltuieli aferente veniturilor totale	79	2.207.759
	3.	Numar prognozat de personal la finele anului	80	5.360
	4.	Numar mediu de salariați total	81	5.275
	5.	Fond de salarii, din care:	82	290.678
		a) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă cu durată nelimitată de timp	83	289.683
		b) alte cheltuieli cu personalul	84	995
	6.	Câstigul mediu lunar pe salariat*	85	4.576
	7.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/pers.)(rd.78/rd.81) -în prețuri curente	86	430
	8.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/pers.)(rd.78/rd.81) - în prețuri comparabile	87	
	9.	Productivitatea muncii în unitati fizice pe total personal mediu (mii MW/persoane)	88	7.014
	10.	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/ venituri totalex1000) (rd.16/rd.1x 1000)	89	974
	11	Plăți restante - total	90	139.256
		- prețuri curente	91	139.256
		- prețuri comparabile(rd.95x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	92	
	12	Creanțe restante - total	93	45.062
		- prețuri curente	94	45.062
		- prețuri comparabile (rd.98x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	95	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unei părți de imobil, aflată în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia

Având în vedere prevederile art. 3 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A., aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 alin. (1) din Normele metodologice pentru derularea Programului „Bazine de înot”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 414/2007, precum și ale Ordonanței Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrative teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea unei părți de imobil, aflată în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea demolării construcțiilor existente și realizării investiției „Bazin olimpic de înot”, prin programul „Bazine de înot”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A.

Art. 2. — Partea din imobilul prevăzut la art. 1 se preia în folosință gratuită, potrivit legii, de către Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., pe toată durata realizării investiției „Bazin olimpic de înot”, în condițiile stabilite prin Normele metodologice pentru derularea Programului „Bazine de înot”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 414/2007.

Art. 3. — Predarea-preluarea părții de imobil prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între Clubul Sportiv Dinamo București și Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., în condițiile prevăzute de art. 5 din Normele metodologice

pentru derularea Programului „Bazine de înot”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 414/2007.

Art. 4. — După efectuarea recepției la terminarea lucrărilor de către Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., terenul și obiectivul de investiții revin în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, fiind predate pe bază de protocol, în condițiile prevăzute de art. 11 din Normele metodologice pentru derularea Programului „Bazine de înot”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 414/2007.

Art. 5. — Ministerul Internelor și Reformei Administrative își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Economiei și Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul internelor și reformei administrative,
Liviu Radu,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,
László Borbély

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Cătălin Doica,
secretar de stat

DATE DE IDENTIFICARE

ale părții de imobil aflate în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, care se transmite din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică ce administrează imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului (suprafață)	Numărul de înregistrare în inventarul domeniului public al statului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
Municipiul București, Șos. Ștefan cel Mare nr. 7—9, sectorul 2	Ministerul Internelor și Reformei Administrative — Clubul Sportiv „Dinamo” București	44-01-17 „Arenă de handbal” Tribune spectatori — suprafața construită = 433,68 m ² — suprafața desfășurată = 433,68 m ² Vestiare sportivi — suprafața construită = 435,57 m ² — suprafața desfășurată = 435,57 m ² Total suprafață construită = 869,25 m ² Total suprafață desfășurată = 869,25 m ² Suprafața terenului = 3.868 m ² Valoarea construcției = 773.718,38 lei Valoarea terenului = 343.683 lei	35.328 (parțial)

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Actului adițional nr. 11 la Contractul de explorare și împărțire a producției pentru perimetrele XIII Pelican și XV Midia, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Sterling Resources Ltd.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 31 alin. (3) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Actul adițional nr. 11 la Contractul de explorare și împărțire a producției pentru perimetrele XIII Pelican și XV Midia, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Sterling Resources Ltd., în calitate de concesionar, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Actul adițional nr. 11 la Contractul de explorare și împărțire a producției pentru perimetrele XIII Pelican și XV Midia, aprobat potrivit art. 1, intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin

Președintele Agenției Naționale
pentru Resurse Minerale,
Bogdan Găbudeanu

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Attila Korodi

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Cătălin Doica,
secretar de stat

București, 12 noiembrie 2008.
Nr. 1.446.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind acordarea unor măsuri de sprijin familiilor afectate de explozia
care a avut loc în data de 15 noiembrie 2008 la Exploatarea Minieră Petrila, județul Hunedoara**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 28 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 și 167 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unor ajutoare de urgență, din creditele bugetare aprobate cu această destinație în bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse pe anul 2008, familiilor și persoanelor singure prevăzute în anexa nr. 1, ai căror membri au decedat sau au fost răniți în urma exploziei care a avut loc la Exploatarea Minieră Petrila, județul Hunedoara.

(2) Ajutoarele de urgență prevăzute la alin. (1) se acordă după cum urmează:

a) câte 10.000 lei pentru fiecare dintre familiile persoanelor decedate;

b) câte 10.000 lei pentru fiecare dintre familiile persoanelor foarte grav rănite în explozie;

c) câte 5.000 lei pentru fiecare dintre familiile persoanelor grav rănite în explozie.

Art. 2. — (1) Copiii din familiile persoanelor decedate în explozia care a avut loc la Exploatarea Minieră Petrila, menționați în anexa nr. 2, beneficiază de burse speciale pe durata școlarizării. Cuantumul bursei speciale este de:

a) 150 lei/lună pentru învățământul preșcolar, primar și gimnazial;

b) 200 lei/lună pentru învățământul liceal și școala de arte și meserii;

c) 250 lei/lună pentru învățământul universitar.

(2) Bursele prevăzute la alin. (1) se asigură din bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului și vor fi indexate anual cu indicele de inflație, prin ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului.

(3) Sumele se repartizează lunar de către Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului inspectoratelor școlare/universităților.

(4) Plata se efectuează lunar de către unitatea/instituția de învățământ către copilul beneficiar.

(5) Pentru copiii în vârstă de până la 14 ani bursa se încasează de susținătorul legal/tutore.

(6) Bursele prevăzute la alin. (1) nu exclud acordarea, în condițiile legii, a celorlalte tipuri de burse sau forme de sprijin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Mariana Câmpeanu

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Anton Anton

p. Ministrul internelor și reformei administrative,
Liviu Radu,
secretar de stat

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Eugen Teodorovici,
secretar de stat

Nr. crt.	Numele și prenumele persoanei decedate/accidentate	Adresa persoanei decedate/accidentate	Situația persoanei	Suma aprobată — lei —	Persoana care va ridica ajutorul	Adresa persoanei care va ridica ajutorul
1.	Stoian Vasile	Petrila, str. T. Vladimirescu bl. 36E/12	decedată	10.000	Stoian Nadia Rodica (soție)	Petrila, str. T. Vladimirescu bl. 36E/12
2.	Mateș Dan Romulus	Petrila, str. T. Vladimirescu bl. 36B/17	decedată	10.000	Mateș Liliana (soție)	Petrila, str. T. Vladimirescu bl. 36B/17
3.	Brad Iosif	Petrila, Str. Republicii bl. 70/44	decedată	10.000	Brad Tatiana (soție)	Petrila, Str. Republicii bl. 70/44
4.	Mâțan Adrian Mihai	Petroșani, str. C-tin Mile nr. 5, ap. 31	decedată	10.000	Mâțan Mihaela (mama)	Petroșani, str. C-tin Mile nr. 5, ap. 31
5.	Șipoș Ioan Cristian	Petrila, str. T. Vladimirescu bl. 36G/35	decedată	10.000	Șipoș Elena (soție)	Petrila, str. T. Vladimirescu bl. 36G/35
6.	Alecsa Marcel Alin	Petrila, Str. Minei bl. 33/20	decedată	10.000	Alecsa Liviana (soție)	Petrila, Str. Minei bl. 33/20
7.	Holingher Ervin Dorel	Petroșani, str. A. Iancu bl. 3/57	decedată	10.000	Holingher Cristina (soție)	Petroșani, str. A. Iancu bl. 3/57
8.	Moș Silviu Ioan	Petrila, Str. 8 Martie bl. 20/10	decedată	10.000	Moș Maria (mama)	Petrila, Str. 8 Martie bl. 20/10
9.	Puian Nicolae	Petrila, Str. Rândunicii nr. 12	decedată	10.000	Puian Ana (soție)	Petrila, Str. Rândunicii nr. 12
10.	Vișan Trandafir	Petroșani, str. Gen. V. Milea bl. 21/13	decedată	10.000	Vișan Ana Violeta (soție)	Petroșani, str. Gen. V. Milea bl. 21/13
11.	Elekeș Attila	Petroșani, Str. Unirii bl. 3/14	decedată	10.000	Elekeș Ofelia (soție)	Petroșani, Str. Unirii bl. 3/14
12.	Frațilă Daniel	Petrila, Str. Minei bl. 22A/9	decedată	10.000	Frațilă Cristina (soție)	Petrila, Str. Minei bl. 22A/9
13.	Bodoni Șandor	Petroșani, Str. Aviatorilor bl. 54/63	rănită foarte grav și spitalizată	10.000	Bodoni Veronica (soție)	Petroșani, Str. Aviatorilor bl. 54/63
14.	Matei Petru	Petrila, str. T. Vladimirescu bl. 6/10	rănită foarte grav și spitalizată	10.000	Matei Mihaela (soție)	Petrila, str. T. Vladimirescu bl. 6/10
15.	Socolescu Alexandru	Petroșani, Aleea Poporului bl. 2/33	rănită foarte grav și spitalizată	10.000	Socolescu Terezia (soție)	Petroșani, Aleea Poporului bl. 2/33
16.	Tirintică Victor	Petrila, Str. Republicii bl. 20/4	rănită foarte grav și spitalizată	10.000	Tirintică Tabeta Anamaria (soție)	Petrila, Str. Republicii bl. 20/4
17.	Loghin Constantin	Petrila, Str. 8 Martie bl. 7/37	rănită foarte grav și spitalizată	10.000	Loghin Adriana Petronela (soție)	Petrila, Str. 8 Martie bl. 7/37
18.	Alecsa Nicolae	Petrila, Str. Republicii bl. 34/10	rănită foarte grav și spitalizată	10.000	Alecsa Ana Maria (soție)	Petrila, Str. Republicii bl. 34/10
19.	Bîlbă Sorin Mihai	Petrila, Str. Republicii bl. 31/54	rănită foarte grav și spitalizată	10.000	Bîlbă Silvia Adriana (soție)	Petrila, Str. Republicii bl. 31/54
20.	Iordache Nicolae Florin	Petrila, Str. 8 Martie bl. 56/30	rănită foarte grav și spitalizată	10.000	Iordache Elena (mama)	Petrila, Str. 8 Martie bl. 56/30
21.	Lăban Cristian	Petrila, Str. Minei bl. 23A/2	rănită grav și spitalizată	5.000	Lăban Mirela Cristina (soție)	Petrila, Str. Minei bl. 23A/2
22.	Cristea Nicolae	Petrila, Str. 8 Martie bl. 44/8	rănită grav și spitalizată	5.000	Cristea Liliana (soție)	Petrila, Str. 8 Martie bl. 44/8
23.	Leonte Petrică	Petrila, Str. 22 Decembrie bl. 5/21	rănită grav și spitalizată	5.000	Leonte Mirela (soție)	Petrila, Str. 22 Decembrie bl. 5/21
24.	Badea Vasile	Petrila, Str. Minei bl. 24/20	rănită grav și spitalizată	5.000	Badea Mioara (soție)	Petrila, Str. Minei bl. 24/20
25.	Trăilă Sorin	Petroșani, Str. Independenței bl. 17/35	rănită grav și spitalizată	5.000	Trăilă Iuliana (soție)	Petroșani, Str. Independenței bl. 17/35
26.	Băran Alin Daniel	Petrila, str. T. Vladimirescu bl. 36F/23	rănită grav și spitalizată	5.000	Băran Liliana (soție)	Petrila, str. T. Vladimirescu bl. 36F/23
27.	Rusu Ștefan	Petrila, str. Al. Sahia bl. 2/35	rănită grav și spitalizată	5.000	Rusu Ștefan	Petrila, str. Al. Sahia bl. 2/35
28.	Holingher Sorin Vasile	Petroșani, Aleea Poporului bl. 2/5	rănită și spitalizată	5.000	Holingher Sorina (soție)	Petroșani, Aleea Poporului bl. 2/5
				240.000		

LISTA
cu copiii din familiile afectate de explozia de la Exploatarea Minieră Petrila, județul Hunedoara,
care vor beneficia de burse școlare speciale

Nr. crt.	Numele și prenumele	Data nașterii	Prenumele și numele părinților
1.	Frățilă Daniela Oana	1 februarie 1990	Daniel și Cristina Frățilă
2.	Puian Adrian	12 mai 1993	Nicolae și Ana Puian
3.	Teodor Alexandra Nicoleta	27 noiembrie 1993	Dan și Liliana Mateș
4.	Alecsa Lavinia Oana	4 noiembrie 1991	Marcel-Alin și Livia Alecsa
5.	Alecsa Flavius Adrian	13 mai 1995	
6.	Alecsa Iris Nicol	16 ianuarie 2007	
7.	Stoian Bogdan Gabriel	20 martie 1992	Vasile și Nadia-Ramona Stoian
8.	Stoian Catalina Mihaela	5 martie 1999	
9.	Șipoș Antonia	17 octombrie 2003	Cristian și Elena Șipoș
10.	Elekeș Robert	31 martie 2000	Attila și Ofelia Elekeș
11.	Vișan Adelina Ioana	4 octombrie 1994	Trandafir și Ana-Violeta Vișan
12.	Găină Luiza	28 aprilie 1990	Doru și Cristina Holinger
13.	Găină Bianca Daniela	10 octombrie 1992	
14.	Holinger Vlad Vasile	17 mai 2001	
15.	Brad Alexandru	23 septembrie 1988	Iosif și Tatiana Brad

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei nr. 1/1 la Hotărârea Guvernului nr. 121/2008
pentru aprobarea subvențiilor pe produse și a subvențiilor privind protecția socială,
acordate companiilor, societăților naționale și societăților comerciale din sectorul minier

Având în vedere prevederile Regulamentului Consiliului Uniunii Europene nr. 1.407/2002 privind ajutorul de stat acordat industriei cărbunelui,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 1/1 la Hotărârea Guvernului nr. 121/2008 pentru aprobarea subvențiilor pe produse și a subvențiilor privind protecția socială, acordate companiilor, societăților naționale și societăților comerciale din sectorul minier, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 8 februarie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Eugen Teodorovici,

secretar de stat

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Mariana Câmpeanu

București, 19 noiembrie 2008.

Nr. 1.468.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

ANEXĂ
(Anexa nr. 1/1 la Hotărârea Guvernului nr. 121/2008)

CALCULUL SUBVENȚIEI ÎN ANUL 2008

Unitatea Produsul	Cantitatea (2008)	Subvenția unitară (lei/U.M.)	Subvenția totală (mii lei) 2008
Compania Națională a Huilei — S.A. Petroșani			
Huilă energetică (Gcal)	9.097.959	35,70	324.818,0
TOTAL:			324.818,0

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. LXXXI (81)

din 10 decembrie 2007

Dosar nr. 54/2007

Sub președinția domnului profesor univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la stabilirea pedepsei ce se execută în cazul infracțiunii de evadare, conform art. 269 alin. 3 din Codul penal.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 88 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Gabriela Scutea, adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, solicitând să fie admis în sensul de a se stabili că prin pedeapsa ce se execută în cazul infracțiunii de evadare se înțelege pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de evadare adăugată la restul din pedeapsa în curs de executare în momentul evadării.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

Prin recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se relevă că practica judiciară nu este unitară cu privire la înțelesul sintagmei „pedeapsă ce se execută” în cazul infracțiunii de evadare, conform dispozițiilor art. 269 alin. 3 din Codul penal.

Astfel, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că, în cazul infracțiunii de evadare, pedeapsa ce se execută se determină prin cumulul aritmetic al pedepsei aplicate pentru infracțiunea de evadare cu quantumul întregii pedepse în a cărei executare se afla inculpatul.

Alte instanțe, dimpotrivă, au considerat că pedeapsa ce se execută în cazul infracțiunii de evadare se stabilește prin adăugarea pedepsei aplicate pentru infracțiunea de evadare la restul rămas de executat din pedeapsa în curs de executare în care se afla inculpatul în momentul evadării.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și au aplicat corect dispozițiile legii.

Într-adevăr, prin art. 269 alin. 3 din Codul penal se prevede că „pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de evadare se adaugă la pedeapsa ce se execută, fără a depăși maximul general al închisorii”.

În raport cu această reglementare este evident că pedeapsa aplicabilă pentru infracțiunea de evadare trebuie stabilită de instanță în cadrul individualizării judiciare, în raport cu criteriile generale prevăzute în art. 72 din Codul penal.

Săvârșirea unei infracțiuni de evadare în starea legală de deținere dă naștere unei recidive postcondamnatorii, dar reglementarea prevăzută la art. 269 alin. 3 din Codul penal,

referitoare la pedeapsa aplicabilă într-un asemenea caz, constituie o derogare de la dispozițiile art. 39 alin. 1 din același cod, privind contopirea pedepsei stabilite pentru infracțiunea săvârșită ulterior cu pedeapsa aplicată pentru infracțiunea anterioară.

Derogarea constă în cumulul aritmetic impus de legiuitor prin textul art. 269 alin. 3 din Codul penal dintre pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de evadare și pedeapsa ce se execută.

Desigur că pentru o corectă și uniformă aplicare a textului sus-menționat, în operațiunea de stabilire a pedepsei esențial este să fie clarificată și înțeleasă sintagma „pedeapsă ce se execută”.

Analiza rațională a textului în raport cu principiile care guvernează materia dreptului penal impune concluzia certă că sintagma „pedeapsă ce se execută” nu poate desemna decât acea parte din pedeapsă care, în momentul evadării, a rămas de executat, și nicidecum întreaga pedeapsă în a cărei executare se află condamnatul.

A accepta o interpretare contrară, în sensul că textul se referă la întreaga pedeapsă în a cărei executare se află condamnatul, înseamnă a admite ca persoana condamnată să execute din nou, pentru aceeași faptă, o parte a unei pedepse deja executate.

Or, o asemenea soluție este inadmisibilă, pentru că ar încălca principiul *non bis in idem*.

Așa fiind, la determinarea concretă a pedepsei ce se execută trebuie să fie avută în vedere sancțiunea totală aplicată definitiv pentru infracțiunea în a cărei executare se afla condamnatul numai atunci când evadarea a intervenit chiar în ziua încarcerării, iar în restul situațiilor, întotdeauna, restul rămas de executat din această pedeapsă, în momentul evadării, dacă fapta a fost săvârșită în cursul executării primei pedepse.

În consecință, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că sintagma „pedeapsă ce

se execută”, conținută în dispozițiile art. 269 alin. 3 din Codul penal, se interpretează în sensul că se referă la pedeapsa rămasă de executat din pedeapsa în a cărei executare se afla condamnatul la momentul evadării.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Sintagma „pedeapsa ce se execută”, conținută în dispozițiile art. 269 alin. 3 din Codul penal, se interpretează în sensul că se referă la pedeapsa rămasă de executat din pedeapsa în a cărei executare se afla condamnatul la momentul evadării. Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală. Pronunțată în ședință publică, astăzi, 10 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. LXXXII (82)

din 10 decembrie 2007

Dosar nr. 56/2007

Sub președinția domnului profesor univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală în cazul respingerii plângerii formulate în condițiile art. 278¹ din același cod împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată ori a dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 88 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Gabriela Scutea, adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii de admitere a acestuia în sensul de a se stabili că, în cazul respingerii plângerii împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată ori a dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu, formulată de persoana vătămată sau de persoana ale cărei interese legitime sunt vătămăte, în condițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, această persoană va fi obligată la plata cheltuielilor judiciare conform art. 192 alin. 2 din același cod.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

Prin recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, este relevat caracterul neunitar al practicii judiciare cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală în cazul respingerii plângerii formulate în condițiile art. 278¹ din același cod împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată ori a dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu.

Astfel, unele instanțe au considerat că, în cazul respingerii plângerii formulate în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată ori a dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu, cheltuielile judiciare trebuie să rămână în sarcina statului.

Au fost și instanțe care, prin hotărârile pe care le-au dat, nu s-au pronunțat și asupra cheltuielilor judiciare, conform art. 343 alin. 3 și art. 349 din Codul de procedură penală.

În fine, cele mai multe instanțe s-au pronunțat în sensul că, în astfel de situații, cheltuielile judiciare avansate de stat trebuie suportate de persoana căreia i s-a respins plângerea.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și au aplicat corect dispozițiile legii.

Într-adevăr, prin art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală s-a reglementat că „După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămăte pot face plângere [...] la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță”.

Pe de altă parte, în art. 343 alin. 3 din Codul de procedură penală este instituită obligația completului să delibereze și asupra cheltuielilor judiciare, iar în conformitate cu dispozițiile art. 349 din Codul de procedură penală, „instanța se pronunță prin hotărâre și asupra cheltuielilor judiciare, potrivit dispozițiilor prevăzute în art. 189—193”.

În această privință este de observat că obligația de plată a cheltuielilor judiciare avansate de stat poate fi dispusă față de subiecții de drept procesual penal numai în raport cu soluțiile pronunțate, potrivit distincțiilor făcute în art. 191 și 192 din Codul de procedură penală, fără să se menționeze prin vreo dispoziție că în caz de respingere a cererilor făcute de astfel de subiecți cheltuielile ar rămâne în sarcina statului.

Mai mult, în cuprinsul art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală se precizează că „în cazul declarării apelului ori recursului sau al introducerii oricărei alte cereri cheltuielile judiciare sunt suportate de către persoana căreia i s-a respins ori care și-a retras apelul, recursul sau cererea”.

Or, în accepțiunea textului de lege menționat, prin „cerere” se poate înțelege și o plângere formulată în fața judecătorului împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată ori a dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu, formulată în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală.

În consecință, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 414² alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că, în cazul respingerii plângerii formulate în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată ori a dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu, cheltuielile judiciare ocazionate de judecarea acestora vor fi suportate de către persoana căreia i s-a respins plângerea, potrivit art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală.

Ca urmare, în cazul respingerii unei astfel de plângeri, întemeiată pe dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, persoana care a formulat-o nu poate fi exonerată de obligația de a plăti cheltuielile judiciare avansate de stat, obligație ce este impusă de caracterul nejustificat al inițiativei sale procesuale.

Într-o asemenea situație culpa procesuală a persoanei care a formulat în mod nejustificat cererea constituie temei pentru suportarea cheltuielilor judiciare, chiar dacă aceasta nu presupune și existența relei-credințe.

Evident, atunci când plângerea a fost întemeiată, iar instanța a admis-o prin sentință și a desființat rezoluția sau ordonanța ori dispoziția din rechizitoriu atacată și a trimis cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, cheltuielile judiciare trebuie să rămână în sarcina statului.

Tot astfel, în situația la care se referă art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de judecarea plângerii, finalizată într-o încheiere de admitere, cu desființarea rezoluției sau a ordonanței atacate și reținerea cauzei spre judecare, trebuie stabilite diferențiat în funcție de soluția de fond pronunțată, respectiv de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, conform dispozițiilor art. 191—192 alin. 1 pct. 1 și 2 din același cod.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Dispozițiile art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că:

În cazul respingerii plângerii formulate în condițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată ori a dispoziției de netrimiteră în judecată cuprinse în rechizitoriu, cheltuielile judiciare ocazionate de judecarea acestora vor fi suportate de către persoana căreia i s-a respins plângerea.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 10 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. LXXXIII (83) din 10 decembrie 2007

Dosar nr. 57/2007

Sub președinția domnului profesor univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiunile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 494 fraza I din Codul de procedură penală, referitoare la instanța competentă să se pronunțe asupra reabilitării judecătorești în situația în care,

prin schimbarea normelor legale de competență, instanța care a judecat cauza în primă instanță nu mai are această competență în momentul introducerii cererii.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 88 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Gabriela Scutea, adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii de admitere a acestuia în sensul de a se stabili că, în ipoteza modificării normelor privind competența materială, soluționarea cererii de reabilitare revine instanței care, potrivit legii în vigoare la data introducerii acesteia, este competentă să judece fondul cauzei.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar cu privire la instanța competentă să soluționeze cererea de reabilitare judecătorească în situația în care, prin schimbarea normelor legale de competență, instanței care a judecat cauza în primă instanță nu îi mai revine această competență în momentul introducerii cererii.

Astfel, unele instanțe au decis că instanța competentă să soluționeze cererea de reabilitare este aceea care a judecat în primă instanță cauza în care s-a pronunțat condamnarea, chiar dacă la momentul introducerii cererii, prin schimbarea normelor legale, competența revine altei instanțe.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că, în caz de modificare a competenței materiale, cererea de reabilitare se soluționează de instanța competentă să judece fapta în primă instanță la data introducerii cererii.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și au aplicat corect dispozițiile legii.

Într-adevăr, potrivit art. 494 din Codul de procedură penală, instanța competentă să se pronunțe asupra reabilitării judecătorești este fie judecătoria sau tribunalul care a judecat în primă instanță cauza în care s-a pronunțat condamnarea pentru care se cere reabilitarea, fie instanța corespunzătoare, în a cărei rază teritorială domiciliază condamnatul.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 414² alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se decide în sensul arătat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Dispozițiile art. 494 teza I din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că:

În caz de modificare a normelor de competență, cererea de reabilitare va fi soluționată de instanța competentă să judece cauza în primă instanță, potrivit legii în vigoare la momentul introducerii cererii.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 10 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA din 29 aprilie 2008

În Cauza Spînu împotriva României

(Cererea nr. 32.030/02)

În Cauza Spînu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: Josep Casadevall, președinte, Elisabet Fura-Sandström, Corneliu Bîrsan, Boštjan M. Zupančič, Egbert Myjer, Ineta Ziemele, Luis López Guerra, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 1 aprilie 2008, pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 32.030/02) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, doamna Ecaterina Gabriela Spînu (*reclamanta*), a sesizat Curtea la data de 26 aprilie 2001, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, domnul Răzvan-Horațiu Radu, de la Ministerul Afacerilor Externe.

3. La data de 12 iulie 2006, Curtea a decis să îi comunice Guvernului capătul de cerere întemeiat pe articolul 6 § 1 din Convenție în ceea ce privește echitatea procedurii penale. Invocând prevederile art. 29 § 3 din Convenție, ea a decis să se analizeze în același timp admisibilitatea și fondul cauzei.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

4. Reclamanta s-a născut în anul 1971 și locuiește în Râmnicu Vâlcea.

1. **Arestarea preventivă a reclamantei și urmărirea penală împotriva sa**

5. La data de 11 ianuarie 1996, reclamanta a fost convocată la sediul poliției din Râmnicu Vâlcea pentru a fi audiată cu privire la un omor ce avusese loc în Oradea în noaptea de 31 octombrie spre 1 noiembrie 1995. În aceeași zi, ea a fost predată sub escortă la poliția din Oradea. Reclamanta afirmă că a fost insultată în mod constant pe traseu de către ofițerii de poliție care o însoțeau. Guvernul contestă aceste afirmații și observă că niciun element de probă nu a fost adus în sprijinul lor.

6. La data de 12 ianuarie 1996, reclamanta a fost pusă sub acuzare și arestată preventiv pentru o perioadă de 30 de zile, după ce i-a fost adusă la cunoștință de către procuror învinuirea de săvârșire a infracțiunilor de nedeținere a tâlhăriei urmată de moartea lui N.A., de tentativă de omor și de tâlhărie asupra lui V.T., precum și de deținere de substanțe toxice, infracțiuni prevăzute de art. 176, 211, 312 și 262 din Codul penal și de art. 14 din Decretul nr. 466/1979 privind regimul produselor și substanțelor toxice.

7. La prima audiere la poliție, reclamanta a negat orice participare la faptele imputate. Ulterior, ea a revenit asupra declarației sale inițiale și a recunoscut, în primă fază, faptele referitoare la V.T., precum și participarea sa la omorul săvârșit asupra lui N.A. Ea afirmă că a recunoscut faptele imputate ca efect al relexelor tratamente la care a fost supusă din partea agenților de poliție. Mai mult, ea susține că, în anul 1996, i-a fost prescris și administrat un tratament cu diazepam și alte medicamente pe bază de barbiturice de către doctorul închisorii în scopul de a o determina să recunoască. Guvernul contestă aceste afirmații privind supunerea la rele tratamente și observă că ele nu sunt susținute.

8. Din dosarul medical al reclamantei ținut în timpul arestului său preventiv rezultă că aceasta a suferit de insomnie în anii 1996 și 1997 și că i-a fost administrat un tratament pe bază de barbiturice.

9. Au avut loc percheziții la domiciliul reclamantei și al celorlalți 2 suspecți, H.G. și M.M. La domiciliul ultimului menționat, poliția a descoperit o vestă ce îi aparținea lui M.M., cu pete de sânge pe interior. Vesta a fost trimisă pentru analiza petelor de sânge, însă grupa sanguină nu a putut fi stabilită. În timpul urmăririi penale, acești 2 coinculpați și-au recunoscut participarea la faptele imputate.

10. La data de 19 februarie 1996 a apărut în presă un articol intitulat „Doi subofițeri ajunși asasinii” (în speță suspecții H.G. și M.M.), ce descria faptele imputate reclamantei. În articolul respectiv nu exista nicio mențiune explicită referitoare la sursa informațiilor pe care le prezenta.

11. Prin rechizitoriul din data de 27 mai 1996, Parchetul de pe lângă Tribunalul Județean Bihor a trimis-o în judecată pe reclamantă în același timp cu M.M. și H.G. pentru infracțiunile menționate mai sus. În opinia parchetului, M.M. și H.G. ar fi comis o infracțiune de tâlhărie urmată de moartea lui N.A., pe care reclamanta nu a denunțat-o. Mai mult, reclamanta și H.G. ar fi comis o tentativă de omor și de tâlhărie asupra lui V.T., parte civilă în proces. Pentru a săvârși aceste infracțiuni, reclamanta ar fi folosit substanțe toxice.

12. În opinia parchetului, faptele prezentate în rechizitoriu erau stabilite de raportul medico-legal, de declarațiile coinculpatului M.M. și ale reclamantei care recunoșteau faptele imputate și de procesul-verbal de confruntare dintre reclamantă și victima V.T. Rechizitoriul preciza și faptul că mărturiile coinculpatului M.M. și ale reclamantei, făcute în prezența avocaților lor aleși, au fost înregistrate pe o casetă video și consemnate în scris. Pe de altă parte, s-a menționat că inculpații, asistați tot de avocații lor, au participat la o reconstituire a faptelor.

13. Pentru parchet, faptele erau dovedite de procesul-verbal de cercetare la fața locului, de planșele foto, de reconstituire, de identificarea unui grup de persoane, de expertizele și de documentele medicale prezentate, pe lângă depozitiile martorilor și mărturiile inculpaților.

2. Instanța de fond

14. În Ședința de judecată din data de 14 octombrie 1996, reclamanta a solicitat ca tribunalul să audieze martorii acuzării care erau absenți. Printr-o încheiere de ședință, instanța a dispus ca parchetul să facă demersurile necesare pentru a-i prezenta la audiere.

15. Prin Încheierea de ședință din data de 11 noiembrie 1996, instanța a amânat judecata pentru data de 9 decembrie 1996, pentru motivul că martorii acuzării nu erau prezenți, și a emis mandate de aducere în sarcina poliției, pentru a-i căuta pe martori la domiciliu și pentru a-i aduce. Un martor al apărării a fost audiat de instanță.

16. În Ședința de judecată din data de 26 ianuarie 1998, după mai multe amânări din cauza unor erori de procedură,

instanța a constatat lipsa martorilor acuzării și a dat citire depozițiilor pe care le-au făcut în timpul urmăririi penale. Reclamanta a contestat această citire, arătând că era necesară audierea martorilor, cu atât mai mult cu cât dovezile aflate la dosar erau contradictorii.

17. În fața instanței, reclamanta și coinalpații M.M. și H.G. au revenit asupra declarațiilor pe care le-au dat în timpul urmăririi penale: recunoscându-și participarea la faptele referitoare la V.T., ei au negat în schimb participarea lor la producerea morții lui N.A.

18. În Ședința de judecată din data de 2 februarie 1998, instanța le-a ordonat reclamantei și celorlalți coinalpați să nu contacteze mass-media pentru a da detalii despre cauză.

19. În Ședința de judecată din data de 24 aprilie 1998, reclamanta a solicitat din nou instanței să dispună audierea martorilor acuzării. Mai mult, ea a arătat că, în timpul arestului său preventiv, a fost supusă unor rele tratamente din partea agenților de poliție și că a fost drogată pentru a recunoaște faptele.

20. Prin Sentința din data de 8 iunie 1998, tribunalul a schimbat încadrarea juridică a faptele și a hotărât că din probele aflate la dosar reieșea că reclamanta se făcea vinovată de complicitate la infracțiunea de tâlhărie urmată de moartea lui N.A., de tentativă de tâlhărie asupra lui V.T., precum și de deținere de substanțe toxice. Instanța a condamnat-o la pedeapsa de 10 ani închisoare, la pedeapsa complementară a interzicerii de a se afla în orașul Oradea pentru o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei și la plata unor daune-interese către părțile civile.

21. În ceea ce privește afirmațiile reclamantei privind relele tratamente, instanța a considerat că acestea nu au fost susținute, că dăduse declarația în prezența avocatului ales și că din caseta înregistrată în timpul audierii sale nu reieșea că fusese supusă unor rele tratamente. Totuși, instanța a constatat că era evident că reclamanta avusese dificultăți să le indice polițiștilor traseul urmat în Oradea în noaptea crimei — ceea ce se explica prin faptul că ea nu cunoștea orașul — și că polițiștii dăduseră dovadă de „exces de zel” atunci când au insistat ca aceasta să îl indice cu exactitate.

22. În ceea ce privește răspunderea penală a reclamantei pentru complicitatea la infracțiunea de omor săvârșită asupra lui N.A., instanța a reținut că ea a fost dovedită de propriile sale mărturii și prin cele ale coinalpaților M.M., făcute în timpul urmăririi penale în prezența avocaților lor, precum și de petele de sânge găsite pe vesta acestuia din urmă, în ciuda faptului că spălarea ei făcuse imposibilă analiza.

23. Un articol apărut la data de 22 septembrie 1998 în ziarul „Evenimentul zilei” a prezentat faptele, menționând un alibi oferit reclamantei de mama sa, dar care nu fusese luat în considerare de anchetatori.

24. Un articol apărut la data de 31 octombrie 1998 în ziarul „România liberă” a abordat de asemenea cauza, bazându-se pe declarațiile câtorva martori și ale coinalpaților M.M. Din el reieșea că autoritățile implicate în anchetă refuzaseră să facă comentarii și să răspundă la întrebările ziariștilor. Un alt articol apărut la data de 6 februarie 1999 a expus un „studiu al cauzei”, realizat de ziaristul V.B. Aceste articole nu făceau nicio trimitere directă la sursa informațiilor.

3. *Instanța de apel — Curtea de Apel Oradea*

25. Reclamanta a formulat apel împotriva Sentinței din 8 iunie 1998, solicitând achitarea sa pentru complicitate la infracțiunea de omor și pentru infracțiunea de tâlhărie asupra lui N.A., invocând insuficiența probelor. În subsidiar, ea a solicitat schimbarea încadrării juridice cu privire la faptele imputate în nedenunțarea unei infracțiuni. Ea a subliniat că mărturisise faptele într-un moment în care se afla sub influența anumitor medicamente.

26. La data de 29 octombrie 1998, curtea de apel a statuat că probele erau contradictorii și că reclamanta revenise, în fața tribunalului, asupra declarației sale conform căreia ar fi comis tâlhăria urmată de moartea lui N.A. La cererea reclamantei, curtea de apel i-a audiat pe martorul S.L. și pe victima V.T.

27. La data de 26 martie 1999, curtea de apel a audiat pe partea civilă V.I., moștenitor al lui N.A., și pe martorii acuzării T.G. și V.C., care au revenit asupra declarațiilor date în timpul urmăririi penale. La cererea parchetului, martorul acuzării M.G., care asistase la reconstituirea faptelor, a fost audiat. Procesul-verbal de reconstituire a faptelor, precum și rapoartele medico-legale au fost analizate de curtea de apel. Reclamanta a declarat că nu înțelege să mai solicite administrarea altor probe.

28. În Ședința de judecată din data de 2 aprilie 1999, reclamanta, reprezentată prin avocatul său, și-a prezentat motivele de apel. Având ultimul cuvânt, ea și-a justificat revenirea asupra declarației în ceea ce privește participarea la infracțiunea comisă față de N.A. prin faptul că, în momentul în care a dat declarația, ea se afla sub influența anumitor medicamente. Totuși, reclamanta a recunoscut participarea sa la tentativa de tâlhărie asupra lui V.T.

29. Prin Decizia din data de 7 mai 1999, curtea de apel a admis apelul reclamantei, achitând-o de acuzația de complicitate la tâlhărie urmată de moartea lui N.A. și respingând cererea de daune-interese a părților civile. Curtea de apel a apreciat că situația de fapt referitoare la decesul lui N.A. reținută de parchet și de tribunalul județean nu era confirmată de probele administrate în cauză. Ea a arătat că era de datoria parchetului să aducă dovezile suficiente care să permită condamnarea reclamantei. Or, din dosar nu reieșea că reclamanta era vinovată de omorul respectiv. Singura probă acuzatorie o constituiau mărturiile sale, asupra cărora ea a revenit, de altfel, care nu erau coroborate cu alte elemente din dosar, și acestea cu atât mai mult cu cât martorii acuzării au revenit ei înșiși asupra declarațiilor făcute în timpul urmăririi penale. Prin urmare, prezumția de nevinovăție impunea achitarea ei.

30. Curtea de apel a statuat, în schimb, că din probele aflate la dosar reieșea că reclamanta se făcea vinovată de săvârșirea infracțiunii de tâlhărie asupra lui V.T. și de deținere de substanțe toxice și a condamnat-o la pedeapsa de 2 ani de închisoare. Pe de altă parte, aceasta a dispus punerea sa în libertate, după ce a constatat că durata arestului preventiv executat era egală cu cea a pedepsei aplicate.

31. Unul dintre judecătorii completului de judecată a redactat o opinie separată, argumentând că din probe reieșea că reclamanta era vinovată și de complicitate la tâlhărie urmată de moartea lui N.A. El a evidențiat declarațiile foarte detaliate ale reclamantei și ale coinalpaților M.M. date în timpul urmăririi penale, prin care și-au recunoscut faptele și pe care se baza reconstituirea făcută de anchetatori. De asemenea, el a reținut că reconstituirea fusese făcută în prezența inculpaților și a avocaților lor, ceea ce excludea orice influență și constrângere din partea anchetatorilor.

4. *Instanța de recurs — Curtea Supremă de Justiție*

32. Ministerul public a formulat recurs, arătând că curtea de apel nu făcuse o interpretare corectă a probelor și că din declarațiile martorilor reieșea că reclamanta a fost într-adevăr complice la infracțiunea de omor săvârșită asupra lui N.A. Nu a fost dispusă nicio nouă măsură de urmărire.

33. La data de 23 mai 2000, Curtea Supremă de Justiție a ținut o primă ședință la care au fost prezenți reclamanta și ceilalți 2 coinalpați reprezentați de același avocat din oficiu. Totuși, Curtea Supremă de Justiție a amânat judecata din cauza unui viciu de procedură referitor la părțile civile. În același timp, ea a dispus numirea unui avocat din oficiu pentru fiecare dintre coinalpați.

34. În Ședința de judecată din data de 3 octombrie 2000, reclamanta și ceilalți 2 coinalpați au fost reprezentați încă o dată de același avocat numit din oficiu. Dezbaterile au avut loc în aceeași zi, iar reclamanta, având ultimul cuvânt, a solicitat respingerea recursului Ministerului Public. Reclamanta precizează că nu a avut timp decât să aprobe concluziile avocatului și că ședința nu a durat decât aproximativ 5 minute.

35. Prin Decizia din data de 7 noiembrie 2000, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul parchetului, casând decizia curții de apel și confirmând sentința pronunțată în primă instanță. Ea s-a exprimat după cum urmează:

„Din examinarea probelor existente în dosar rezultă că instanța de fond a pronunțat o soluție temeinică și legală, decizia instanței de apel fiind greșită.

Din analiza atentă a declarațiilor inculpaților, făcute în cursul urmăririi penale, comparativ cu declarațiile lor date ulterior, la instanțe, se desprinde cu ușurință concluzia că cele care exprimă adevărul sunt relatările făcute în cursul urmăririi penale.

Relatările inculpaților făcute în cursul urmăririi penale se coroborează cu alte probe, din care rezultă, în mod cert, săvârșirea de către ei a infracțiunilor reținute în sarcina lor de către instanța de fond (...).

Referitor la infracțiunea de omor, a cărei victimă a fost N.A., declarațiile inculpaților M.M. și R.E. [reclamanta], prin care au recunoscut săvârșirea faptei, făcute în cursul urmăririi, se coroborează cu urmele de sânge identificate ulterior pe partea interioară a gecii inculpatului M.M.

La evaluarea declarațiilor inculpaților făcute la urmărirea penală (...) este de avut în vedere că aceste recunoașteri au avut loc în prezența apărătorilor (...).

Pe lângă toate argumentele, logic și coerent prezentate în considerentele sentinței instanței de fond, sunt de avut în vedere și conduc la aceeași concluzie și motivele exprimate în scris, prin opinia separată a judecătorului P.N. care a făcut parte din completul de judecată la judecarea apelului.

Pentru toate aceste considerente, urmează a se admite recursul parchetului, a se casa decizia instanței de apel, cu privire la dispoziția de achitare a inculpaților M.M. (...) și pentru inculpații R.E. [reclamanta], pentru infracțiunea prevăzută de art. 26—174—176 lit. d) din Codul penal.”

36. Prin Decizia din data de 11 ianuarie 2002, Curtea Supremă de Justiție a respins contestația în anulare a reclamantei având ca obiect anularea Deciziei din data de 7 noiembrie 2000 menționată mai sus, fără a redeschide fondul cauzei.

37. La data de 14 aprilie 2004, reclamanta a fost liberată condiționat.

II. Dreptul intern pertinent

1. Codul de procedură penală în vigoare la data evenimentelor

38. Prevederile relevante sunt următoarele:

ARTICOLUL 341

„(1) Președintele înainte de a încheia dezbaterile dă ultimul cuvânt inculpatului personal.

(2) În timpul în care inculpatul are ultimul cuvânt, nu i se pot pune întrebări. Dacă inculpatul relevă fapte sau împrejurări noi, esențiale pentru soluționarea cauzei, instanța dispune reluarea cercetării judecătorești.”

ARTICOLUL 385¹⁴

„(1) Instanța verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi, prezentate la instanța de recurs.

(2) Instanța este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor de recurs invocate de procuror și de părți.”

ARTICOLUL 385¹⁵

„(1) Instanța, judecând recursul, pronunță una din următoarele soluții: (...)

2. admite recursul, casând hotărârea atacată și (...)

a) menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis; (...)

c) (...) Curtea Supremă de Justiție, dacă admite recursul, când este necesară administrarea de probe, dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată (...);

d) reține cauza spre rejudecare (...).”

ARTICOLUL 385¹⁶

„(1) Când instanța de recurs casează hotărârea și reține cauza spre rejudecare potrivit art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d), se pronunță prin decizie și asupra probelor ce urmează a fi administrate, fixând termen pentru rejudecare (...).”

ARTICOLUL 385¹⁹

„Rejudecarea cauzei după casarea hotărârii atacate se desfășoară potrivit dispozițiilor cuprinse în partea specială, titlul II, capitolele I («Judecata — Dispoziții generale») și II («Judecata în primă instanță»), care se aplică în mod corespunzător.”

2. Modificările Codului de procedură penală intrate în vigoare la data de 7 septembrie 2006

39. Prevederile relevante sunt următoarele:

ARTICOLUL 385¹⁴

„(1¹) Cu ocazia judecării recursului, instanța este obligată să procedeze la ascultarea inculpatului prezent (...), atunci când acesta nu a fost ascultat la instanțele de fond și apel, precum și atunci când aceste instanțe nu au pronunțat împotriva inculpatului o hotărâre de condamnare.”

ARTICOLUL 408¹

„(1) Hotărârile definitive pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a unui drept prevăzut de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pot fi supuse revizuirii, dacă consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

(2) Pot cere revizuirea:

a) persoana al cărei drept a fost încălcat;

b) soțul și rudele apropiate ale condamnatului, chiar și după moartea acestuia;

c) procurorul.

(3) Cererea de revizuire se introduce la Înalta Curte de Casație și Justiție, care judecă cererea în complet de 9 judecători.

(4) Cererea de revizuire se poate face în termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului.

(...)

(11) Când instanța constată că cererea este fondată:

a) desființează, în parte, hotărârea atacată sub aspectul dreptului încălcat și, rejudecând cauza, cu aplicarea dispozițiilor din capitolul III, secțiunea II, înlătură consecințele încălcării dreptului;

b) desființează hotărârea și, când este necesară administrarea de probe, dispune rejudecarea de către instanța în fața căreia s-a produs încălcarea dreptului, aplicându-se dispozițiile din capitolul III, secțiunea II (...).”

ÎN DREPT

I. Asupra pretinsei încălcări a art. 6 § 1 din Convenție

40. Reclamanta se plânde de faptul că nu a beneficiat de un proces echitabil, în măsura în care Curtea Supremă de Justiție a condamnat-o pentru complicitate la tâlhărie urmată de moartea lui N.A., după ce fusese achitată în apel, fără să fie reaudiată personal și în lipsa oricărei alte probe nou-administrate. Ea susține o încălcare a dreptului său la un proces echitabil, astfel cum este garantat de art. 6 § 1 din Convenție, care prevede următoarele în partea sa relevantă:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) de către o instanță (...) care va hotărî (...) asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

A. Asupra admisibilității

41. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Mai mult, Curtea constată că acesta nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, îl declară admisibil.

B. Asupra fondului

a) Argumentele părților

(i) *Reclamanta*

42. Reclamanta relevă că, deși a avut ultimul cuvânt pentru câteva minute, astfel cum prevede art. 341 din Codul de

procedură penală, nu a fost audiată în timpul dezbaterilor de către Curtea Supremă de Justiție, care a decis condamnarea sa penală pentru infracțiunea cea mai gravă. În plus, această instanță nu a audiat martorii în mod direct. Reclamanta subliniază că singura instanță care a dispus măsuri pentru a audia martorii, și anume curtea de apel, a dispus achitarea sa.

43. Ea apreciază că probele prezentate de parchet nu îi stabileau vinovăția în ceea ce privește omorul săvârșit asupra lui N.A. și evidențiază că tribunalul și Curtea Supremă de Justiție au acordat întâietate declarației pe care ea a dat-o în timpul urmăririi penale, în detrimentul celei date în fața instanței.

44. În sfârșit, ea relevă că, deși prevederile legale naționale actuale impun instanțelor de recurs să audieze inculpatul și martorii, ele nu au intrat în vigoare decât în anul 2006 și, prin urmare, nu erau susceptibile să îi remedieze situația.

(ii) Guvernul

45. Guvernul consideră că trebuie făcută o distincție între cauza de față și Cauza *Constantinescu împotriva României* (nr. 28.871/95, § 59, CEDO 2000-VIII), prin faptul că, în speță, reclamanta nu a fost condamnată pentru prima oară de către instanța care a statuat în recurs. În opinia sa, trebuie subliniat faptul că, prin casarea hotărârii pronunțate în apel, Curtea Supremă de Justiție a restabilit constatările făcute de tribunalul județean în Sentința sa din data de 8 iunie 1998. Mai mult decât atât, spre deosebire de Cauza *Ilișescu și Chiforec împotriva României* (nr. 77.364/01, 1 decembrie 2005), în care reclamantul nu fusese niciodată audiat de o instanță, în cauza de față reclamanta fusese deja audiată de prima instanță.

46. În ceea ce privește omisiunea Curții Supreme de Justiție de a o audia pe reclamantă, Guvernul arată că aceasta a fost prezentă la cele două ședințe de judecată care au avut loc în timpul procesului de recurs și că a fost asistată de un avocat numit din oficiu. Mai mult, el subliniază că din dosar nu reiese că reclamanta ar fi solicitat în mod expres să fie audiată de instanța de recurs. În acest context, Guvernul atrage atenția asupra ultimelor modificări ale Codului de procedură penală, care obligă instanțele care statuează în recurs să audieze inculpatul.

47. În ceea ce privește omisiunea Curții Supreme de Justiție a audia din nou martorii, Guvernul subliniază că aceștia fuseseră deja audiați în cadrul procesului și că reclamanta nu a solicitat o nouă audiere a lor. Mai mult decât atât, hotărârea de condamnare a reclamantei nu s-a întemeiat exclusiv sau în mod determinant pe depozițiile martorilor, ci pe ansamblul elementelor de probă aflate la dosar, în special pe declarațiile inculpaților și pe petele de sânge identificate pe partea interioară a vestei lui M.M. Prin aceasta, situația în cauza de față diferă de cea din cauzele *Bricmont împotriva Belgiei* (Hotărârea din 7 iulie 1989, seria A nr. 158, p. 31) și *Unterpertinger împotriva Austriei* (Hotărârea din 24 noiembrie 1986, seria A nr. 110, p. 14).

48. Pe de altă parte, Guvernul reamintește că în dreptul român nu există nicio prevedere legală care să stabilească o ordine de preferință între declarațiile succesive făcute în timpul urmăririi penale și în fața instanțelor, în ipoteza în care acestea ar fi contradictorii. În opinia sa, tribunalul și Curtea Supremă de Justiție și-au întemeiat hotărârile pe probe obținute legal, ce demonstrează în mod convingător vinovăția reclamantei.

49. În sfârșit, Guvernul reamintește că, potrivit jurisprudenței Curții, instanțele naționale sunt cele care au, în principiu, competența de a aprecia probele adunate și pertinenta celor pe care inculpații doresc să le administreze (*Bricmont*, citată anterior, p. 31, § 89) și că echitatea unei proceduri trebuie analizată în ansamblul său (*Delta împotriva Franței*, Hotărârea din 19 decembrie 1990, seria A nr. 191-A, p. 15, § 35, și *Vidal împotriva Belgiei*, Hotărârea din 22 aprilie 1992, seria A nr. 235-B, p. 32, § 33).

b) Aprecierea Curții

50. Curtea reamintește că modalitățile de aplicare a art. 6 în procedurile de apel și de „recurs” depind de caracteristicile procedurii în discuție; trebuie ținut cont de întreaga procedură internă și de rolul convenit instanței de apel sau de recurs în ordinea juridică națională. Când are loc în primă instanță o

ședință de judecată publică, lipsa dezbaterilor publice în apel se poate justifica prin particularitățile procedurii respective, ținând seama de natura sistemului de apel intern, de competența instanței de apel, de modul în care interesele reclamantului au fost într-adevăr expuse și protejate în fața ei și în special de natura problemelor pe care aceasta a trebuit să le soluționeze (*Botten împotriva Norvegiei*, Hotărârea din 19 februarie 1996, Culegere de hotărâri și decizii, 1996-I, p. 141, § 39).

51. Astfel, în fața unei curți de apel ce se bucură de competență deplină, art. 6 nu garantează în mod necesar dreptul la o audiere publică și nici cel de a asista personal la dezbateri, în cazul în care are loc o astfel de audiere (*Fejde împotriva Suediei*, Hotărârea din 29 octombrie 1991, seria A nr. 212-C, p. 69—70, § 33).

52. În schimb, Curtea a declarat că atunci când o instanță de recurs este sesizată cu soluționarea unei cauze în fapt și în drept și este investită să analizeze în ansamblul ei problema vinovăției sau a nevinovăției, ea nu poate, din motive de echitate a procesului, să decidă asupra acestor probleme fără aprecierea directă a mărturiilor prezentate personal de inculpatul care susține că nu a comis fapta considerată infracțiune (hotărârile *Ekbatani împotriva Suediei* din 26 mai 1988, seria A nr. 134, p. 14, § 32, și *Constantinescu împotriva României*, citată anterior, § 55).

53. Totuși, pentru a stabili dacă în speță a avut loc sau nu încălcarea art. 6, trebuie analizat în concreto rolul Curții Supreme de Justiție și natura chestiunilor de care a trebuit să ia cunoștință.

54. În această privință, Curtea observă că, în speță, competența instanței de recurs era definită în art. 385¹⁴ și 385¹⁵ din Codul de procedură penală.

55. Curtea constată că, spre deosebire de cauza *Constantinescu*, menționată mai sus, cauza de față nu aduce în discuție aplicarea art. 385⁶ alin. 3 din Codul de procedură penală, conform căruia, atunci când procedura de recurs se referă la o hotărâre care nu este susceptibilă de apel, instanța este obligată să analizeze cauza sub toate aspectele ei, fără a se limita la motivele și cererile invocate de partea care a formulat recursul. Cu toate acestea, trebuie observat că, în speță, chiar dacă Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat în cadrul unei proceduri de recurs împotriva unei hotărâri pronunțate în apel, nu este mai puțin adevărat faptul că ea nu s-a limitat la a exercita un rol de instanță supremă, acordând atenție numai erorilor de drept, ci a procedat la propria apreciere a faptelor pentru a cerceta dacă au fost suficiente pentru a permite condamnarea reclamantei. Prin urmare, instanța de recurs a fost într-adevăr sesizată cu analiza cauzei în fapt și în drept și a fost chemată să analizeze în ansamblul ei problema vinovăției sau a nevinovăției.

56. Curtea constată că, în cazul de față, pentru a confirma una dintre cele două hotărâri pronunțate de instanțele inferioare, Curtea Supremă de Justiție a dat o nouă interpretare probelor și, în special, depozițiilor reclamantei și celor ale inculpatului M.M. (vezi § 35 de mai sus). În concluzie, aspectele pe care Curtea Supremă de Justiție a trebuit să le analizeze pentru a se pronunța asupra recursului se refereau la vinovăția reclamantei și aveau, așadar, un caracter esențialmente factual. Trebuia apreciat dacă reclamanta participase la tâlhăria urmată de moartea lui N.A.

57. Or, potrivit opiniei Curții, pentru a duce la bun sfârșit această sarcină, audierea reclamantei părea cu atât mai necesară cu cât ea fusese condamnată și achitată succesiv de către instanțele inferioare și cu cât ea contesta participarea sa la faptele imputate, precum și condițiile în care făcuse mărturiile (*mutatis mutandis*, *Constantinescu*, citată anterior, § 59).

58. În măsura în care Guvernul subliniază că reclamanta nu solicitase să fie audiată de Curtea Supremă de Justiție, Curtea apreciază că instanța de recurs era obligată să ia măsuri pozitive în acest scop, chiar dacă reclamanta nu solicitase în mod expres o aprobare în acest sens (vezi, *mutatis mutandis*, *Botten*, citată anterior, § 53, și *Dănilă împotriva României*, nr. 53.897/00, § 41, 8 martie 2007). Curtea mai reamintește că

faptul că reclamanta a luat ultimul cuvânt în procesul de recurs nu exonera Curtea Supremă de Justiție de obligația de a o audia în timpul dezbaterilor (*Constantinescu*, citată anterior, § 58). Curtea apreciază că, în speță, Curtea Supremă de Justiție trebuia cu atât mai mult să o audieze pe reclamantă cu cât aceasta își susținea nevinovăția și fusese achitată în apel din lipsă de probe (*mutatis mutandis*, *Arnasson împotriva Islandei*, nr. 44.671/98, § 38, 15 octombrie 2003).

59. Mai mult decât atât, Curtea constată că, în speță, Curtea Supremă de Justiție și-a întemeiat judecata pe o nouă interpretare a declarațiilor reclamantei și ale lui M.M., fără să îi fi audiat ea însăși.

60. În această privință, Curtea subliniază că termenul „martor” are, în sistemul Convenției, un sens „autonom” (Hotărârea *Vidal împotriva Belgiei* din 22 aprilie 1992, seria A nr. 235-B, p. 32—33, § 33, și *Lucă împotriva Italiei*, nr. 33.354/96, § 41, CEDO 2001-11). Astfel, din moment ce o depoziție, indiferent că a fost făcută de un martor *stricto sensu* sau de un coaculpat, este susceptibilă să întemeieze, într-un mod substanțial, condamnarea învinutului, constituie o mărturie acuzatorie, iar garanțiile prevăzute de art. 6 § 1 din Convenție îi sunt aplicabile (vezi, *mutatis mutandis*, Hotărârea *Ferrantelli și Santangelo împotriva Italiei* din 7 august 1996, Culegere 1996-III, p. 950—951, §§ 51—52).

61. După ce a constatat o contradicție între mărturiile făcute de reclamantă și de coaculpatul său, M.M., în timpul urmăririi penale și declarațiile ulterioare în fața instanței, Curtea Supremă de Justiție a concluzionat că primele corespundeau realității, deoarece se coroborau cu alte probe, fără a preciza care anume. Or, acest martor al acuzării nu a fost audiat. Pe de altă parte, Curtea observă că Curtea Supremă de Justiție a făcut trimitere la petele de sânge găsite pe vesta lui M.M., cu toate că instanțele inferioare au constatat că aceste pete nu puteau fi analizate științific și că nu se putea identifica persoana căreia îi aparțineau. Fără îndoială, era de datoria instanței de recurs să aprecieze datele culese; nu este mai puțin adevărat că vinovăția reclamantei a fost stabilită pe baza aceluiași probe care i-au determinat pe judecătorii Curții de Apel să se îndoiască suficient de temeinicia acuzației pentru a motiva soluția sa de achitare.

62. Prin urmare, putem considera că Curtea Supremă de Justiție și-a încălcat obligația de a dispune măsuri pozitive pentru a clarifica declarațiile martorului (*Arnasson*, citată anterior, § 38) și de a-i da reclamantei posibilitatea să își apere cauza.

63. În ceea ce privește afirmația Guvernului conform căreia ultimele modificări ale Codului de procedură penală obligă instanțele care statuează în recurs să audieze inculpatul, Curtea observă că aceste modificări nu au intrat în vigoare decât la data de 7 septembrie 2006, în timp ce, în speță, reclamanta a fost condamnată printr-o decizie din data de 7 noiembrie 2000.

64. Prin urmare, Curtea apreciază că hotărârea de condamnare a reclamantei de către Curtea Supremă de Justiție, fără să fi fost audiată personal, fără să fi fost audiat nici măcar martorul acuzării și în condițiile în care fuseseră pronunțate hotărâri contradictorii împotriva ei de două instanțe inferioare, este contrară cerințelor unui proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenție.

65. Așadar, a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție.

II. Asupra pretinsei încălcări a art. 3 din Convenție

66. Reclamanta susține că a suferit rele tratamente din partea polițistilor însărcinați cu ancheta. În plus, ea afirmă că în timpul arestului său preventiv din anul 1996 a fost victima unei tentative de viol din partea unui gardian și că i-a fost administrat un tratament pe bază de barbiturice. Ea invocă art. 3 din Convenție, care prevede următoarele:

„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.”

1. Asupra capătului de cerere referitor la administrarea unui tratament pe bază de barbiturice

67. Curtea observă că nicio probă din dosar nu dovedește că reclamanta a fost supusă unui astfel de tratament. Dacă este adevărat că din dosarul său medical reiese că i s-au administrat

calmante în timpul arestului său preventiv din anul 1996, nu este mai puțin adevărat că în aceste fișe medicale se menționează că ea suferea de insomnie și că era depresivă, ceea ce ea nu contestă în mod clar. Curtea observă de asemenea că tribunalul și curtea de apel sesizate cu aceste afirmații le-au considerat neîntemeiate, pe motivul că reclamanta nu a oferit nicio probă pentru a le susține și că, dacă aceste probe existau, avocații săi nu ar fi pierdut ocazia să le prezinte în fața instanțelor. Mai mult decât atât, din dosar nu reiese, iar reclamanta nici nu a susținut în fața instanțelor naționale faptul că aceste medicamente i-au fost administrate cu forța, având, prin urmare, posibilitatea să refuze administrarea lor.

68. Rezultă că acest capăt de cerere este vădit neîntemeiat și trebuie respins în temeiul art. 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

2. Asupra capătului de cerere referitor la tentativa de viol și la acuzațiile de rele tratamente

69. Curtea reamintește că acuzațiile de rele tratamente trebuie susținute cu elemente de probă adecvate (vezi, *mutatis mutandis*, Hotărârea *Klaas împotriva Germaniei* din 22 septembrie 1993, seria A nr. 269, p. 17, § 30).

70. În speță, în lipsa celui mai mic început de dovadă, Curtea statuează că aceste acuzații ale reclamantei nu pot fi considerate ca fiind fondate. Pe de altă parte, reclamanta nu a invocat în mod expres sau măcar în esență acest capăt de cerere în fața instanțelor naționale.

71. Prin urmare, acest capăt de cerere este vădit neîntemeiat și trebuie respins în temeiul art. 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

III. Asupra pretinsei încălcări a art. 5 § 1, art. 6 §§ 1, 2 și 3 b) și art. 10 din Convenție

72. Într-o scrisoare din data de 19 iunie 2002, reclamanta denunță nelegalitatea arestului său preventiv în sediul poliției în perioada 11—12 ianuarie 1996, pe motivul că nu fusese emis niciun mandat de executare împotriva ei, încălcându-se art. 5 § 1 din Convenție. În aceeași scrisoare, invocând art. 6 din Convenție, ea denunță imposibilitatea de a beneficia de discuții confidențiale cu avocatul său, în timp ce era reținută, și durata exagerată a procedurii. Ea se plânge și de faptul că nu a beneficiat de un apărător în timpul procesului de recurs și de faptul că atât avocatul ales de ea, cât și avocații numiți din oficiu care au reprezentat-o în timpul procesului au colaborat cu anchetatorii și nu au vegheat la protejarea dreptului său la apărare.

73. Invocând în esență art. 6 § 2 din Convenție, ea se plânge, în aceeași scrisoare, de faptul că diverse ziare au publicat informații referitoare la desfășurarea procedurii penale împotriva ei. Ea consideră că aceste informații i-au încălcat dreptul la prezumția de nevinovăție. Mai mult decât atât, ea se plânge în esență de o încălcare a dreptului său la libertatea de exprimare, astfel cum este acesta garantat de art. 10 din Convenție, din cauză că, la data de 2 februarie 1998, judecătorul P.A. i-a interzis să ia legătură cu mass-media.

74. În ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 5 § 1 din Convenție, Curtea constată că reclamanta a omis să îl invoce în mod expres sau măcar în esență în fața instanțelor naționale. În orice caz, reclamanta a fost condamnată în primă instanță la data de 8 iunie 1998, în timp ce ea nu a sesizat Curtea cu acest capăt de cerere decât la data de 19 iunie 2002, adică mai târziu de termenul de 6 luni (*B. împotriva Austriei*, Hotărârea din 28 martie 1990, seria A nr. 175, p. 14, § 39). Rezultă că acest capăt de cerere este tardiv și trebuie respins în temeiul art. 35 §§ 1 și 4 din Convenție.

75. În ceea ce privește celelalte capete de cerere ale reclamantei întemeiate pe art. 6 §§ 1, 2 și 3 b) și art. 10 din Convenție, Curtea observă că procedura ce face obiectul prezentei cauze s-a încheiat prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 7 noiembrie 2000 și că aceste capete de cerere au fost formulate pentru prima dată la 19 iunie 2002, adică mai târziu de termenul de 6 luni. De asemenea, ea reamintește că o contestație în anulare, în măsura în care nu se referă la fondul unei cauze, nu constituie un recurs efectiv, în sensul art. 35 § 1 din Convenție, susceptibil să întrerupă termenul de 6 luni, fiind vorba de o cale de atac extraordinară.

76. Rezultă că, presupunând chiar că reclamanta ar fi epuizat căile de atac interne, aceste capete de cerere sunt tardive și trebuie respinse în temeiul art. 35 §§ 1 și 4 din Convenție.

IV. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

77. Conform art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă”.

A. Prejudiciu

78. Reclamanta solicită suma de 1.000.000 euro (EUR) pentru prejudiciul moral, din cauza arestării nelegale și a abuzurilor pe care le-a suferit în timpul arestului său. Ea mai subliniază că, din cauza inechității procedurii, a ajuns să fie condamnată pentru o infracțiune gravă pe care nu a comis-o și care a dus la o pedeapsă cu închisoarea mai grea decât în apel. Pe de altă parte, această condamnare nelegală a împiedicat-o să își continue studiile, iar în prezent îi este greu să găsească un loc de muncă.

79. Guvernul consideră că singurul fundament ce trebuie reținut pentru acordarea unei reparații echitabile este eventuala încălcare a art. 6 § 1 din Convenție. Mai mult, el obiectează, arătând că nu se poate specula asupra soluției la care ar fi ajuns Curtea Supremă de Justiție dacă pretinsa încălcare a art. 6 § 1 nu ar mai fi avut loc. În sfârșit, Guvernul arată că valoarea daunelor solicitate de reclamantă este exorbitantă comparativ cu sumele acordate de Curte în cauze similare (vezi, de exemplu, *Constantinescu*, citată anterior, § 82, și *Ilișescu și Chiforec*, citată anterior, § 48) și consideră că o eventuală hotărâre de condamnare ar constitui o reparație suficientă pentru prejudiciul moral pe care pretinde că l-a suferit.

80. Curtea relevă că singurul fundament ce trebuie reținut, pentru acordarea unei reparații echitabile, constă, în speță, în faptul că reclamanta nu a beneficiat de un proces echitabil în fața Curții Supreme de Justiție. Desigur, Curtea nu poate specula care ar fi fost rezultatul procesului în caz contrar, dar nu apreciază exagerat să considere că partea interesată a suferit un prejudiciu moral real în timpul acestui proces [*Pélissier și Sassi împotriva Franței* (MC), nr. 25.444/94, § 80, CEDO 1999-II].

81. Prin urmare, statuând în echitate, în conformitate cu art. 41 din Convenție, Curtea îi acordă reclamantei suma de 5.000 EUR.

82. Mai mult, Curtea reamintește că atunci când un particular, cum este cazul de față, a fost condamnat în urma unei proceduri în care au avut loc încălcări ale cerințelor art. 6 din Convenție, un nou proces sau o redeschidere a procedurii la cererea părții interesate reprezintă în principiu un mijloc adecvat de reparare a încălcării constatate (vezi *Gençel împotriva Turciei*, nr. 53.431/99, § 27, 23 octombrie 2003, și *Tahir Duran împotriva Turciei*, nr. 40.997/98, § 23, 29 ianuarie 2004). În acest sens, ea observă că art. 408¹ din Codul de procedură penală român permite revizuirea unui proces pe plan intern atunci când Curtea a constatat încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale unui reclamant.

B. Cheltuieli de judecată

83. Reclamanta nu solicită rambursarea cheltuielilor de judecată.

C. Dobânzi moratorii

84. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 6 § 1, în ceea ce privește condamnarea reclamantei de către Curtea Supremă de Justiție fără să fi fost audiată personal și fără administrarea directă a probelor, și inadmisibilă în rest;

2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție;

3. hotărăște ca:

a) statul pârât să îi plătească reclamantei, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri conform art. 44 § 2 din Convenție, suma de 5.000 EUR (cinci mii euro) cu titlu de daune morale, sumă ce va fi convertită în lei românești la cursul de schimb valabil la data plății, plus suma ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit la suma de mai sus;

b) începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, această sumă să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale;

4. respinge cererea de reparație echitabilă în rest.

Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 29 aprilie 2008, în conformitate cu art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

